72STE JAARGANG No. 9352 **WOENSDAG 29 JUNI**

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen **Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao**

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Min.-President Jonckheer verklaart:

Politieke aard van kabinet zal niet gewijzigd worden

Zullen Antillen deelnemen aan expositie te CIUDAD TRUJILLO?

Willemstad. — „De politieke aard van het kabinet zal niet veranderen," zeide minister-president Jonckheer gistermiddag tijdens een persconferentie ten kantore van de ministerraad, toen hem gevraagd werd of bij de komende noodzakelijke aanvulling van het kabinet ten gevolge van het vertrek van minister Lampe naar Nederland er wellicht tevens een wijziging komt in de politieke constellatie daarvan. „Wel zijn de politieke partijen als gevolg van de plaats gehad hebbende besprekingen dichter bij elkander gekomen. Doch het gaat te ver om daaruit de conclusie te trekken, dat nu een reconstructie van het ministerie op til is".

Minister Lampe vertrekt 6 Juli (via Aruba en de States) naar Nederland

Minister Lampe zal op 5 Juli a.s. voor de laatste maal de zitting van de ministerraad bijwonen. De dag daarop vertrekt hij naar Aruba. Op 12 Juli d.o.v. reist hij af naar Amerika, waar hij enige dagen zal verblijven alvorens hij definitief per Holland-Amerika Lijn naar Nederland vertrekt.

Het Koninklijk bezoek

Achter de schermen is men zowel in Nederland als in de overzeese gebiedsdelen druk doende de voorbereidingen te treffen voor het aanstaande officiële bezoek van H.M. de Koningin en Prins Bernhard aan de Nederlandse Antillen en Suriname. Uiteraard interesseerde het de ter persconferentie aanwezige journalisten zeer, welke plaats tijdens de komende evenementen aan de publiciteit ingeruimd zal worden. Het is de regering niet bekend of zich onder de 25 journalisten, waarvan de komst indertijd door de „Amigoe" werd bericht, ook buitenlandse persmensen zullen bevinden. Zeker is, dat ook journalisten uit Zuid Amerikaanse landen naar de Antillen zullen komen om het bezoek van Koningin Juliana aan deze eilanden voor hun bladen te verslaan. Hun aantal is nog niet bekend en evenmin of en zo ja in hoeverre de Antilliaanse regering zal tegemoet komen in de kosten welke aan de uitzending dezer journalisten verbonden zijn. Het voorstel is gedaan om de pers enige dagen voor de aankomst van de Koningin naar de Antillen te doen komen opdat zij zich op haar gemak kan oriënteren.

Ciudad Trujillo

In het kader van de feestelijkheden in de Dominicaanse Republiek wordt in December a.s. in Ciudad Trujillo een internationale tentoonstelling gehouden. De regering van de Nederlandse Antillen is druk doende gegevens te verzamelen ten einde te kunnen nagaan of deelname van ons land aan deze expositie mogelijk is. Het ligt in de bedoeling de Antilliaanse stand op de E-55 voor Ciudad Trujillo te benutten. De grote moeilijkheid is echter, dat de deelnemende landen hun eigen paviljoens moeten bouwen en de kosten daarvan dragen. Het is echter geenszins uitgesloten, dat alsnog een modus gevonden zal worden om de Antillen aan deze belangrijke tentoonstelling te doen deelnemen.

De brief van de Haseth

Gevraagd naar zijn opvatting omtrent de bekende brief van Gezaghebber de Haseth aan de leden van de Bonairiaanse Eilandsraad, zeide de heer Jonckheer, dat de regering daarover niets kon mededelen. Zoals bekend is een commissie ingesteld, die tot taak heeft de eilandenregeling te bestuderen en voorstellen te doen. Speciaal de bestudering van de financiële zijde van het vraagstuk verkeert in een vergevorderd stadium en de regering verwacht dan ook binnenkort een aantal voorstellen. Alle eventuele suggesties van Bonaire zal de regering naar deze commissie doorsturen. Wanneer de desbetreffende aangelegenheid besproken wordt, zullen de Gezaghebbers uitgenodigd worden aan de besprekingen deel te nemen.

Luchtvaartbesprekingen

Het staat nog niet vast wie de Nederlandse Antillen zal vertegenwoordigen op de komende luchtvaartbesprekingen te Washington. Dit wil inmiddels niet zeggen, dat men niet reeds doende is bepaalde personen, die voor het vervullen van deze taak in aanmerking komen, te polsen. Van groot belang voor Nederland en de Rijksdelen overzee zullen de komende besprekingen zijn over het verstrekken der landingsvergunningen. Dat de Antillen hier nauw bij betrokken zijn is zonder meer duidelijk.

Jeugdzorg

Nu het bekende request van de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg aan de Staten eerst nog in de commissies behandeld moet worden alvorens ter openbare behandeling gereed te zijn, bestaat het gevaar dat de door de Zusters van Bethanië gestelde uiterste termijn binnen dewelke zij een antwoord verwachten, namelijk 1 Juli a.s. wordt overschreden nog voor de regering in staat is een beslissing te nemen. Om die reden heeft de regering aan de Zusters van Bethanië gevraagd de termijn te willen verlengen tot 1 Januari 1956. Op dit verzoek is nog geen antwoord ontvangen. De regering wacht de bevindingen af van de door Minister Lampe ingestelde ondershandse commissie onder diens voorzitterschap, waarvan lid zijn vertegenwoordigers van alle tot de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg behorende lichamen.

Kleingoed

Minister Jonckheer deed voorts nog mededeling: dat de landsbegroting 1955 waarschijnlijk eind Juli in openbare behandeling zal komen. Het Eindverslag beslaat meer dan 40 pagina's en de bestudering daarvan vereist nog enige tijd. Op 1 Augustus a.s. wordt de landsbegroting 1956 ingediend. De regering streeft er naar de achterstand bij de behandeling der begrotingen in te halen.

Het verslag van de door minister van der Meer ingestelde commissie medische contrôle kan binnenkort en binnen de door de minister gestelde termijn verwacht worden.

Er heeft de regering indertijd een verzoek bereikt tot het mogen houden van televisie-uitzendingen. De regering heeft zich om nadere inlichtingen tot de verzoekers gewend, daar zij er zich van bewust is, dat met de exploitatie van een televisie-zender enorme bedragen gemoeid zijn. In principe staat zij echter geenszins afwijzend tegenover televisie-uitzendingen. Zij wil er echter alleen voor waken, dat men niet overijld te werk gaat en de gevolgen van een zeer kostbare onderneming niet voldoende overziet.

De plannen tot oprichting van een bouwcredietbank zijn reeds vergevorderd. Er zijn echter voorstellen in de Staten gedaan die een verdere strekking hebben. Het nut is daar bepleit van de oprichting van een volkscrediet bank. Het is echter de vraag, of men reeds thans zo ver moet gaan, dan wel de uitwerking van dit plan tot later datum uitstellen.

Tenslotte werd nog de mogelijkheid van een Antilliaanse girokantoor ter sprake gebracht. Het is wel zeker, dat aan een dergelijke nuttige instelling voor ons land voorlopig niet gedacht kan worden, omdat de exploitatie daarvan wegens het te kleine gebied veel te hoge kosten met zich zou meebrengen.

Dr. F. Dekking houdt lezing in C:C.

Bloedtransfusiedienst in vogelvlucht

Willemstad. — In de patio van het Cultureel Centrum heeft Dr Dekking voor een 70-tal personen een interessante lezing gehouden over het onderwerp „de Bloedtransfusiedienst in Nederland". Het aanwezige gezelschap bestond uit enkele doktoren (de artsen waren slecht vertegenwoordigd) een aantal verpleegsters en andere belangstellenden. Dr L.A.G.O. Lashley, secretaris van de Stichting C.C.C. leidde de gast van deze avond in.

Hierna nam Dr Dekking het woord. Spreker wees op het eigenaardige feit, dat men in Nederland veel mensen aantreft met hersenontsteking, waarvan men de oorzaak toeschrijft aan de koepok-injectie. Typisch is in dit geval dat personen die reeds eenmaal zijn ingeënt, deze ontsteking niet krijgen. Men is druk aan het onderzoeken, hoe men deze hersenontsteking kan tegengaan.

Verder heeft men een zeer bijzondere stof ontdekt, die men Properdine noemt. Dit is en stof die helpt onwillekeurige besmettingen te overwinnen. Maar het bijzondere van Properdine is wel, dat dit middel helpt tegen bestralingsziekten. En toen men dit ontdekte is men koortsachtig gaan onderzoeken om het hoe en waarom te weten te komen.

De Bloedtransfusiedienst heeft ook nog 'n moedermelkcentrale, waar moeders overtollige melk kunnen laten aftappen. Deze melk wordt in flesjes bewaard in een vrieskamer en gebruikt voor baby's, die te weinig moedermelk krijgen. Het systeem is ongeveer hetzelfde als van de plasma-centrale.

Vervolgens vertelde Dr Dekking de toehoorders nog iets over de bottenbank. Men heeft namelijk uitgevonden dat men beenderen kan bewaren en later weer gebruiken. Hoofdzakelijk gebruikt men hiervoor kalfsbeenderen.

Heeft iemand een gebroken been, dan kan de chirurg er een nieuw stukje been inzetten. Enkele chirurgen werken op het abbatoir, waar zijn de beenderen zo steriel mogelijk „verzamelen" en in stukken snijden om ze later te bevriezen.

Nog twee menselijke „onderdelen kunnen worden bewaard en wel het hoornvlies en de bloedvaten. Het hoornvlies kan van pas gestorven mensen worden afgenomen en over een oog van een ander gezet, dat dan weer vastgroeit.

Hetzelfde geschiedt bij de bloedvaten, die eveneens kunnen worden geconserveerd.

Dr Dekking vertelde verder iets over het Centraal Laboratorium, waar Dr van Loghem de scepter zwaait en welk laboratorium is uitgegroeid tot een der belangrijkste laboratoria in Europa.

Spreker weidde vervolgens uit over de bloedgroepen van Landsteiner.. Landsteiner heeft de drie bloedgroepen A-B-O ontdekt. Zo kan men bv. een persoon die bloedgroep A heeft geen bloed van bloedgroep B geven. In 1942 heeft men weer een zeer bijzondere ontdekking gedaan en dat is de Rhesus factor. Met de ontdekking van de Rhesusfactor werd het bewijs geleverd dat er meer bloedgroepen zijn dan voornoemde drie. Men heeft Rhesus positief en Rhesus negatief. Later bleek dat er nog meer bloedgroepen zijn, maar deze zijn zeldzaam.

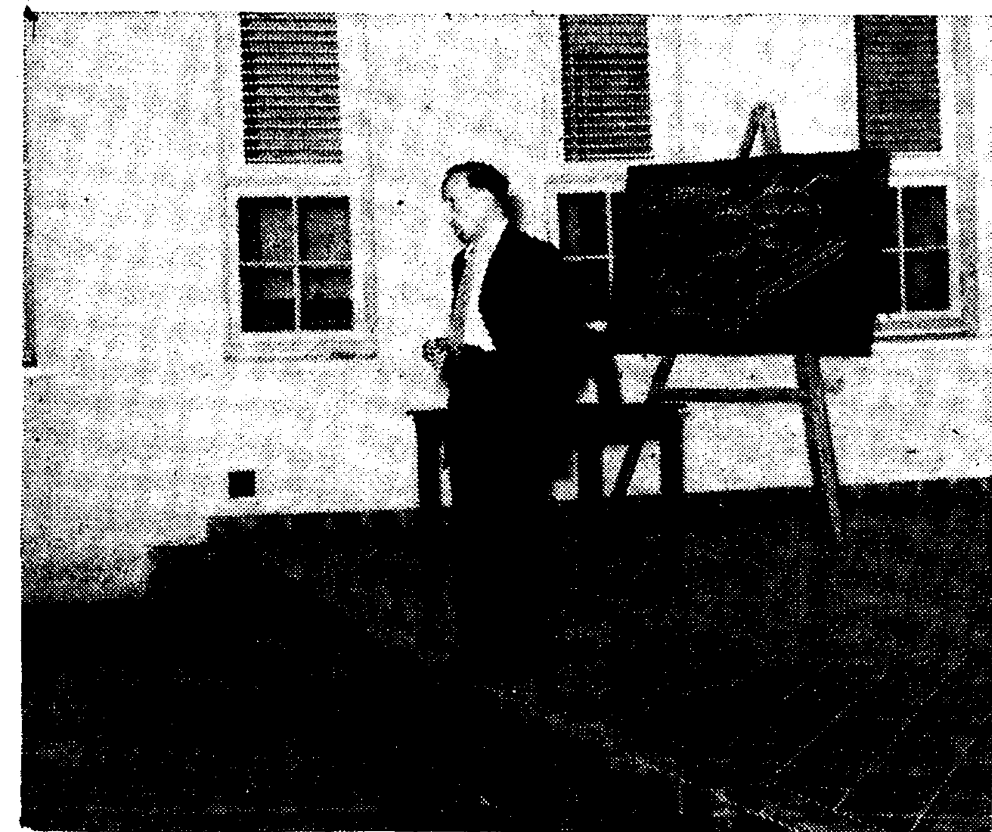
Het bloedonderzoek is een belangrijk onderdeel van de werkzaamheden van het laboratorium.

Ook het onderzoek van bloed van de verschillende volkeren is belangrijk. Want zo heeft men bijvoorbeeld kunnen ontdekken dat de Finnen en de Hongaren van eenzelfde stam zijn.

Verder onderzoekt het Centraal Laboratorium nog hoe het lichaam zijn eigen eiwitten herkent. Zodra een vreemd eiwit in het lichaam komt, worden er anti-stoffen tegen gevormd.

Dat het auditorium met belangstelling geluisterd had, bewees het feit, dat er nog enkele vragen werden gesteld.

Dr. L.A.G.O. Lashley dankte tenslotte de spreker voor zijn interessante lezing en sprak de hoop uit, dat hij Dr Dekking nog vele malen op Curaçao zou mogen ontmoeten.

Dr. Dekking tijdens zijn lezing over: „Het werk van de Bloedtransfusiedienst in vogelvlucht". Op het bord achter hem aantekeningen ter verduidelijking van zijn causerie.

Oud Surinaamse ministers onderscheiden

s'Gravenhage.- Bij koninklijk Besluit is benoemd tot Ridder in de orde van de Nederdandse Leeuw de heer A. Currie, gewezen voorzitter van de raad van ministers van Suriname. Tot officier in de orde van Oranje Nassau werden benoemd mr. S.D. Emanuels, gewezen minister van financiën, de heren E.M.L. Ensberg, gewezen minister van justitie, politie en sociale zaken, en W.E. Juglall, gewezen minister van onderwijs, volksontwikkeling en volksgezondheid.

Max Woiski speelt voor de Prins

Amsterdam.- Evenals het vorig jaar wordt de muziek bij de viering van de verjaardag van prins Bernhard in het paleis Soestdijk verzorgd door het uit zes personen en een zangeres bestaand Surinaams orkest van Max Woiski.

Slachtoffers „Sidon" begraven

Portland.- De dertien opvarenden die de dood vonden toen de Britse onderzeeboot na een oxplosie zonk, zijn gisteren te Port- Sidonland op de Marine begraafplaats ter aarde besteld.

Omtrent de oorzaak van de noodlottige oxplosie wordt momenteel aan boord van het inmiddels opgehaald wrak een nauwgezet onderzoek ingesteld

Gerharts wil Bonairianen meer pensioen geven

Willemstad. — De heer L. D. Gerharts heeft aan de Staten ter goedkeuring aangeboden een ontwerp-landsverordening houdende wijziging van de Landsverordening tot instelling van een noodouderdomsvoorziening (PB 1955 nr 55).

De tekst hiervan luidt:

Bedoeld ontwerp telt twee artikelen, waarvan het belangrijkste artikel 1 beoogt de tekst dusdanig te wijzigen, dat gelezen wordt:

1. De ouderdomsuitkering voor een ongehuwde bedraagt:

a) indien hij zijn woonplaats heeft in het eilandgebied Aruba, Bonaire, of Curaçao: vijftig gulden per maand;

b indien hij zijn woonplaats heeft in het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden: dertig gulden per maand.

2. De ouderdomsuitkering voor een gehuwde man bedraagt:

a) indien hij zijn woonplaats heeft in het eilandgebied Aruba, Bonaire of Curaçao: tachtig gulden per maand;

b) indien hij zijn woonplaats heeft in het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden: vijftig gulden per maand.

JARIGE PRINS

Nederland en de Rijksdelen overzee vieren vandaag de verjaardag van Z.K.H. Prins Bernhard. Er is op onze eilanden wellicht niemand, die de Prins niet uit eigen aanschouwen kent, omdat hij de Nederlandse Antillen reeds meerdere malen bezocht heeft. Over enige maanden, zal Hij, te samen met H.M. de Koningin opnieuw een bezoek aan ons Rijksdeel brengen. Het hele volk maakt zich thans reeds op Hem en H.M. de Koningin een enthousiaste ontvangst te bereiden.

Indonesië weigert ook visum aan Amerikaans advocaat

's-Gravenhage. — Blijkens een mededeling van het Nederlandse departement van buitenlandse zaken heeft de Indonesische ambassade te Washington op instructie van de Indonesische regering een visum geweigerd aan Charles A. Horsky, die aangezocht was door de Nederlandse regering als adviseur op te treden in verband met het strafproces tegen Nederlandse onderdanen te Djakarta.

De Nederlandse regering had zich de diensten van het advocatenkantoor Covington and Burling verzekerd en Horsky uitgenodigd naar Djakarta te gaan om ter plaatse het proces te volgen tegen Jungschläger e.a.

Tevoren had de Nederlandse regering Prof. Henri de Vries, hoogleraar in het internationaal strafrecht aan de Columbia University geconsulteerd.

Hoewel Horsky niet als verdediger zou optreden, was men uitgegaan van de veronderstelling, dat hem zou worden toegestaan de zittingen bij te wonen als waarnemer van de Nederlandse regering en haar van advies te dienen in de pogingen voor de verdachten een spoedige rechtvaardige behandeling ter zake te verzekeren, gebaseerd op wettelijke beginselen en op de rechten van de mens, zoals gewaarborgd in de Indonesische grondwet en de beginselen van het strafproces recht, zoals deze door beschaafde landen zijn erkend — aldus de mededeling van buitenlandse zaken.

De Indonesische ambassade te Washington gaf een verklaring uit, waarin gezegd wordt, dat het verzoek van Nederland om een visum voor een Amerikaans advocaat kennelijk een poging betekent om de Verenigde Staten bij de zaak te betrekken. Toelating van een Amerikaans jurist zou door de Indonesische bevolking worden opgevat als een aanwijzing, dat Amerika partij trekt voor Nederland en dat zou de vriendschappelijke betrekkingen tussen Indonesië en de Verenigde Staten slechts schaden.

Reuter geeft overigens twee namen van Amerikaanse advocaten — in tegenstelling dus tot het officiële communiquè — en wel die van Horsky en van John Leylen. Volgens Reuter zouden beiden uitgenodigd zijn om zich als adviseurs naar Djakarta te begeven.

Wordt Holland Sport geliquideerd?

s'Gravenhage.- De beslissing over de vraag of de voetbalclub Holland Sport zal blijven voort bestaan is in de naaste toekomst te verwachten. Men moet rekening houden met de mogelijkheid van liquidatie, maar anderzijds is het niet uitgesloten dat Holland Sport onder een andere leiding toch zal blijven voortbestaan.

Batna.- Er zijn 14 veretslieden gesneuveld in een hevig gevecht nabij Batna in Algerije tussen een sterke bende vogelvrijen en ledn van het Franse Vreemdelingenlegioen. De legionnaires leden geen verliezen.

Venezolaans Philharm. Orkest jubileert

Caracas. — Het Venezolaanse Philharmonisch Orkest heeft dezer dagen zijn 25 jarig bestaan gevierd. Het orkest gaf zijn eerste concert op 24 Juni 1930 in het Teatro Nacional te Caracas. Sindsdien heeft het 390 uitvoeringen gegeven in tal van steden in Venezuela en het buitenland. Het orkest is een zelfstandige onderneming, waarvan de directeur is de eerste violist Pedro Antonio Ríos Reyna. De staat verleent een jaarlijkse subsidie van ruim een millioen bolivar om het nadelig saldo te dekken. Het orkest wordt beschouwd als een der beste van Latijns Amerika.

Shell productie stijgt

Caracas. — De Shell Company van Venezuela maakt in haar jaarverslag melding van een toeneming op alle terrein van haar bedrijvigheid in 1954.

De productie steeg van een dagelijks gemiddelde van 185.000 vaten tot 544.000 vaten, terwijl ook een aanzienlijke toeneming plaats vond in haar verkopen en export. Het verslagjaar gaf eveneens een verscherping te zien van de exploitatie der olieconcessies in het Meer van Maracaibo alsmede het begin van de aanleg van een nieuwe buisleiding van Maracaibo naar Palmarejo. In de raffinaderij te Punta Cardón werd begonnen met de bouw van belangrijke nieuwe installaties, die, eenmaal voltooid, aanzienlijk zullen bijdragen tot het raffinage-vermogen van deze raffinaderij, hetwelk momenteel ongeveer 170.000 vaten per dag bedraagt.

Winter in Utrecht weer begonnen

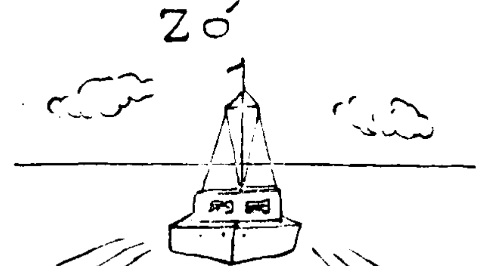
(Van onze Utrechtse correspondent)

In Utrecht is dezer dagen, de kalender ten spijt, de winter officieel begonnen. In huizen en kantoren, die aangesloten zijn op het stadsverwarmingsnet, kan men een behaaglijke warmte uit de radiator draaien. De directie van het bedrijf heeft weliswaar ongaarne besloten de stadsverwarming weer te laten functionneren, omdat de zomermaanden eigenlijk gebruikt moeten worden voor het nazien der leiding en dergelijke, maar zij vond het onverantwoord, haar afnemers nog langer in de kou te laten zitten. Van zomers in Nederland gesproken!

Amigoe-film

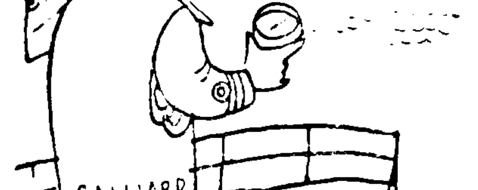
zó

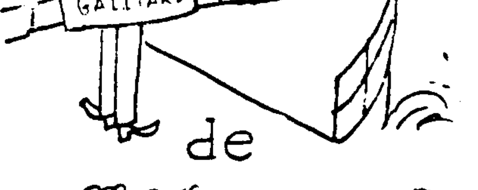

trok

de

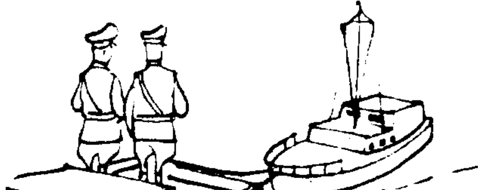
E-

vi-

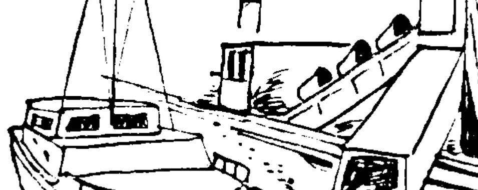
pan

van

Leer

Recht tot 't hart

Het spoor leidt naar Canada naar de Wereldjamboree.

Curacaose Volleyball Bond begint half Juli competitie

Willemstad. — De Curacaose Volleyball-Bond werd opgericht op 11 Maa 1955. De Statuten werden goedgekeurd bij Landsbesluit van 6 Juni 1955 en vo druk vrijgegeven op 14 Juni jl. De Alg. Vergadering van 31 Mei jl koos voor ee jaar het volgende Bestuur: Voorzitter: G.C. Hagemans (Volleymasters). Vice Voorz. B.C. v d Groep (Asiento) 1ste Secretaris: Fr. Vedastus, St. Thomascollege (Volleymasters) 2de Secretaris: M. Sang A Jang (Dragons). 1ste Penningmeester: L.F. W[illegible]e (Sithoc), 2de Penningmeester: J. de Boer (Asiento). Commissarissen: J.A.A. Elmondalek (Sithoc), W.A. Grep (S.D.J.), J. Leerentveld (P.O.C.)

In deze Alg. Vergadering werden ook een reeks artikelen van het Huishoudelijk Reglement voorlopig goedgekeurd. Besloten werd de Competitie voor het officiële kampioenschap van Curaçao half Juli te beginnen. In totaal nemen tot nu toe aan deze competitie 14 teams voor volley deel. Ofschoon de CuVoBo met een afdeling voor Heren over enige weken begint, is het niet de bedoeling het volley voor dames uit te sluiten. Integendeel het is de bedoeling van het Bondsbestuur Dames volley clubs haar eigen en volledige kansen te geven en zoals op het eind van de Heren competitie een der Heren clubs het officiële kampioenschap der Herenafdeling zal bezitten, zo zal ook op het eind der Dameswedstrijden een dezer Dames Volleyballclubs het officiële kampioenschap der Damesafdeling bezitten. Het Bondsbestuur heeft als streefdatum der Dames competitie de maand September van dit jaar aangenomen.

De CuVoBo zocht en verkreeg contact met de NeVoBo Nederlandse Volleybal Bond).

Het spreekt wel vanzelf dat de jonge Curaçaose Volleyballbond met meerdere moeilijkheden te kampen heeft. Een van deze moeilijkheden is het opsporen van volleyballclubs. Nu hier, dan daar wordt van een Volleyballclub vernomen en zoekt het Bestuur contact met de vereniging, wat dan betekent dat ook deze club gaarne met de competitie meespeelt. Het Bestuur weet echter dat er nog meer dan een Volleyballclub bestaat waarmee nog geen verbinding is tot stand gekomen en wel om de eenvoudige reden, dat men noch leden noch bestuur van deze verenigingen kent.

Zij kunnen zich gemakkelijk in verbinding stellen met de secretaris van de CuVoBo (Fr. Vedastus, St. Thomas college, of na drie uur telefonisch op nummer 23556), die hun gaarne alle inlichtingen verstrekt.

De goede verstandhouding tussen Verenigingen en Bondsbestuur, die wel zeer duidelijk tot uiting kwam op de Alg. Vergadering van 31 Mei jl. is zeker een waarborg voor de toekomst. Ten einde vooral de jeugd met het Volleybalspel bekend te maken heeft de Alg. Vergadering besloten op de terreinen waar entree wordt geheven, deze niet hoger te stellen dan 25 cent.

En zo zal de Curaçaose Volleyball Bond starten met een moedig optimisme, in het vertrouwen dat hij spoedig van velen de sympathie zal bezitten.

KSC. Schoolvoetbal
Tekening in de strijd

Willemstad. — Aan de reeds maanden draaiende schoolvoetbalcompetitie begint een einde te komen. De kampioenen komen fier over de rand heenkijken en de ranglijsten vormen op de verschillende scholen een aardige wandversiering, waaromheen meestal wel een groepje enthousiastelingen de hoogste voetbalwijsheden staat te verkondigen.

Voor het Oosten ziet er dit ranglijstje zo uit:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt
Canisius	8	5	3	0	13
Albertus	8	4	2	2	10
Franciscus	8	3	2	3	8
Joseph	8	3	2	3	8
Paulus	8	0	1	7	1

Het Westen verdeelde de punten als volgt:

Niewindt	5	5	0	0	10
Thomas	5	3	1	1	7
Pius X	5	2	2	1	6
Xaverius	5	2	1	2	5
Willibrord	5	1	0	4	2
Antonius	5	0	0	5	0

Als laatste krachtmeting zal hedenmiddag de strijd nog worden aangemeten tussen Oost en West, waarbij de volgende wedstrijden op het K.S.C.-terrein aan het Rif zullen plaats vinden: 13.30 uur: Albertus — Pius X; 14.30 uur: Joseph — Xaverius en 15.30 uur: Canisius — Niewindt.

Diefstal

Willemstad. — Aan de wacht verscheen de vrouw V.S. die aangifte van vermissing deed. Zij had haar portemonnaie inhoudende ƒ 65.— in een bus je laten vallen toen zij bij de markthallen uitstapte. Later vond zij wel de portemonnaie terug, maar.... zonder geld!!

Gecompliceerd

Willemstad. — Tijdens een onderzoek van de recherche kwam een raar geval aan het licht. Een drietal jongens had van een geldschieter een bedrag van ƒ 105.— geleend om in het weekend een wagen te huren. De geldschieter had, zoals later bleek, zeventig van de honderdvijf gulden gestolen en vijftig geleend.

Ook bleek dat bij de terugbezorging van de wagen een der vrienden de vijf en twintig gulden borgskosten in eigen zak had gestoken!

Over de kop

Willemstad. — Gistermiddag sloeg omstreeks kwart over vijf een personenauto bestuurd door de 18-jarige L.N. op de van Slobbeweg enkele malen over de kop. De bestuurder kwam met de schrik vrij terwijl de wagen een total loss is. De bestuurder die met een vaart van 90 km een andere personenauto inhaalde merkte te laat de tegenligger op, met genoemd gevolg.

De Curom en de subsidie

Willemstad. — Verscheidene leden van de Staten brachten als hun mening naar voren, aldus het Eindverslag op de Begroting 1955, dat hetgeen de Regering ter verdediging van haar standpunt jegens de subsidie aan de CUROM heeft aangevoerd, niet steekhoudend is. Zij zouden in dit verband gaarne vernemen of de Regering het dan ook niet gewenst en billijk acht om evenzo de overige Antilliaanse omroepbedrijven middels subsidie of anderszins te steunen opdat deze omroepen — die zeer zeker bij het volk even of zelfs meer populair zijn — te helpen hun inrichting en programma's te verbeteren. In dit licht bezien zouden zij de Regering in overweging willen geven de omschrijving van deze post alsnog te wijzigen en te doen luiden: „Bijdragen aan Antilliaanse radio-omroepbedrijven". Tenslotte zou in dit verband gaarne inzage worden verkregen van de exploitatierekening van de Curom over het boekjaar 1953 1954.

„Voor het slapen gaan", locaal afgestemde revue

Willemstad. — Gelijk wij reeds eerder meldden zal eind Juli een cabaret-revue worden opgevoerd door het „Algemeen Nederlands Verbond" onder de titel „Voor het slapen gaan". De repetities zijn in een ver gevorderd stadium en het is nu vrijwel zeker, dat eind Juli, waarschijnlijk in de laatste week drie uitvoeringen zullen worden gegeven. Deze voorstellingen vinden plaats in de Stadsschouwburg.

Er zijn vele medewerkers aan deze revue, die een locaal stempel draagt.

Hieronder zij de Toneelgroep van het A.N.V., enkele balletgroepjes van Mejuffrouw Ina Thieme, het revue orkest van de Marine met melodieën van de heer Jansen van Galen, en als zuiver locale attractie Tjodoor en Wanita, de succesvolle toneelgroep bestaande uit leden van het Korps Rode Kruis.

Het oorspronkelijk idee van de revue is van Frederick Fischer, Mr E. Lindt, Jan Droog en Rein Gherels, terwijl de teksten verzorgd zijn door C. van Gelder en Jan Droog.

De decors zijn van de heren Alderlieste en Harting terwijl de technische uitvoering onder leiding staat van de heer Dijxshoorn.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 13 P.V.'s op en verleenden 7 maal assistentie.

Gisteren werd aan boord van de Santa Paula een 23-jarige Amerikaanse verstekeling aangehouden. Hij is aan boord ingesloten en gaat met hetzelfde schip retour.

Londen. — Prins Karl van Lichtenstein, een oom van het huidige hoofd van deze kleine Europese staat, is op 77-jarige leeftijd overleden.

Voorlopig zullen drie gedeputeerden gekozen worden

Willemstad — Zoals bekend zal bij ondsveerordening door de Staten met 2/3 meerderheid aan te nemen de eilandenregeling in die zin gewijzigd dienen te worden, dat het aantal gedeputeerden van 4 op 5 kan worden gebracht. Dit om het mogelijk te maken dat de verhouding 2 NVP, 2 DP en 1 KVP in het bestuurscollege zijn beslag krijgt, teneinde een vruchtbare samenwerking in het bestuurscollege te garanderen.

De vraag is nu wanneer de Staten in openbare vergadering bijeen komen om deze stap te nemen en wat er gedaan moet worden wanneer de nieuwe raad op zal treden en men zou nog niet aan bedoelde wijziging toe zijn.

Wij vernemen — zulks in aansluiting op ons bericht van gisteren — dat zodra de geloofsbrieven van de nieuwe raad door de oude raad zijn behandeld, de nieuwe raad in functie is getreden. Deze nieuwe raad zal kort daarna in openbare vergadering bijeenkomen en zal zich dienen te beraden over de benoeming van de gedeputeerden.

Teneinde moeilijkheden te voorkomen, zal een procedure gevolgd worden, welke naar alle bevrediging zal werken. Op bedoelde vergadering worden nl. 3 gedeputeerden gekozen, t.w. een van de KVP, een van de NVP en een van de DP. Op de daarna volgende vergadering, zodra de wijziging door de Staten is aangenomen, worden de overige twee gedeputeerden gekozen, zodat het Bestuurscollege dan voltallig is.

Paardensport-vereniging Bernhard vraagt totalisator

Willemstad. — In een gezellig samenzijn met het Bestuur van de Paardensport Vereniging „Prins Bernhard" in de gastvrije club van de Venezolaanse kolonie alhier deelden de heren C. Monte en Chatlein, respectievelijk Voorzitter en Penningmeester mede dat er zijdens de vereniging een verzoek is ingediend bij de Regering om te kunnen komen tot het oprichten van een totalisator, een soort pool zoals Venezuela die kent nl. 5 y 6 voor de paardenwedrennen. In een onderhoud met de Premier van de Regering heeft het Bestuur van de Vereniging de nadruk gelegd op de voordelen van zo'n pool, waarbij men zou kunnen overgaan tot het houden van een eigen fokkerij, het verheffen van de edele paardensport, terwijl ook de liefdadigheidsinstellingen er van kunnen profiteren. Immers, zeggen zij, wie weet hoeveel geld clandestien de Antillen verlaat voor zo'n pool die buiten Curaçao wordt gehouden. De premier zou het verzoek bestuderen en doorsturen naar de hiervoor in aanmerking komende instanties. **Ook juridische adviseur van de** vereniging Mr Dr E. Monte was aanwezig en lichtte een en ander toe. Voor het keuren van de paarden en adviezen geven is de medewerking verzekerd van Dr. Poolma, van de Veterinaire dienst. Verder zal de vereniging op 29-30 en 31 Juli een fair houden te Groot Kwartier.

Expositie van oude werken

Willemstad. — Zondagochtend 10.30 uur zal in het Curaçaos Museum een expositie gehouden worden van schilderwerken van vroegere Curaçaose schilders.

De Romeinen zijn er snel bij. Zoals men weet is in Parijs besloten de Olympische Spelen van 1960 in de Italiaanse hoofdstad te houden en nu reeds ziet men overal affiches, om de belangstelling voor het grote sportfeest te vragen.

Kind groeit uit de wieg

(Van onze Haagse correspondent)

De vele brieven, die in verschillende steden door gegadigden voor een woning gericht worden aan de gemeenteraad, illustreren vaak op schrijnende wijze de ernst van het huisvestingsprobleem in Nederland. Bij de brieven, soms ware smeekschriften, welke de Haagse raad ontvangt, is er thans een, die wel zeer duidelijke taal spreekt.

De woningbehoevende in kwestie, die reeds ruim een half jaar op de hoogste urgentielijst genoteerd staat, wijst er op, dat hij met vrouw en kind op één kamer van 2½ bij 4 meter moet wonen, eten en slapen. Wanneer men naar bed gaat moeten voor de deur van het vertrek de stoelen op de tafel gestapeld worden. Dit alles is echter nog niet zo'n probleem als het feit, dat het zoontje in dit gezin, volgens mededeling van de briefschrijver, 75 cm lang is, terwijl het moet slapen in een wieg van niet meer dan 79 cm lengte. In het vertrek ontbreekt de ruimte om in plaats van de wieg een kinderledikantje te plaatsen. De briefschrijver slaat met begrijpelijke zorg de groei van zijn kind gade...

Eerste organist van St. Pieter

(Van een medewerker in Nederland)

Fernando Germani is, zoals zijn visitekaartje vermeldt, „Primo Organisto della Basilica di S. Pietro in Vaticano", netgeen in goed Nederlands vertaald betekent: eerste organist van de St. Pieter in Rome. Hij werd in 1906 in Rome geboren, waar hij ook in alle opzichten getogen is. Muzikaal werd hij gevormd aan het conservatorium in de H. Stad, waar Manari hem onderwees in het orgelspel en Ottorino Respighi in de compositie-leer. Germani wijkt in zijn uiterlijke verschijningsvorm zo doorzichtig van die van de doorsnee-Italiaan af, dat hij onmiddellijk als zodanig te herkennen valt. Hij is een korte, ietwat gedrongen man, en dat is dan niet zo Romeins; maar zijn vlugge, en slechts quasi-languissante oogopslag is die van de geboren Italiaan.

Fernando Germani

Men moet Germani zien, gezeten achter zijn instrument: het orgel. Wij genoten dat voorrecht, toen hij dezer dagen in de St. Willibrordus-kerk buiten de Veste in Amsterdam een programma speelde, dat door de radio op gramofoonplaten werd opgenomen: een „Canzona" van Frescobaldi, Toccata en Fuga in F van Johann Sebastian Bach en een Fantasie in f-moll van Mozart. Germani „attaqueerde" de speeltafel met een welberekende trefzekerheid en een verbluffende, koelbloedige virtuositeit.

Na het concert hebben wij, gezeten op een bank, bestemd voor de koorzangers, enkele ogenblikken met hem gesproken. En toen bleek ons dan, dat Germani als pianist is begonnen, dat hij dus vele pianorecitals heeft gegeven en dat hij ook solieerde in de twee piano-concerten (Es- en A-dur) van Franz Liszt, typische virtuozen-stukken. Als organist heeft hij een voorkeur „voor alle goede muziek", wat niet wegneemt, dat hij een fervent vertolker is van de werken van J. S. Bach en Max Reger. Van de cantor van de Thomas-Kirche gaat hij binnenkort het hele oeuvre voor orgel voor de gramofoon spelen. En wat laatstgenoemde componist betreft: diens „Grande Fantaisie" werd lange tijd voor onspeelbaar gehouden. „Ik ken het uit mijn hoofd", zegt Germani. Ook de moderne orgelmuziek staat op zijn repertoire. Twee maanden geleden speelde hij in Turijn het orgelconcert van Paul Hindemith, de componist zelve dirigeerde daarbij. Van de Nederlanders kent hij Hendrik Andriessen; en hij is van plan op zijn volgende tournée tenminste één werk van die componist in zijn programma op te nemen.

Germani is veelvuldig op concertreis. Hij speelde in vrijwel heel Europa, maar ook in Noord- en Zuid-Amerika en Australië (Tasmanië). Bovendien is hij al twintig jaar leraar aan het conservatorium in Rome en geeft hij privé-lessen in Londen. Wellicht vraagt u zich — zoals wij het deden — af, hoe Fernando Germani dan nog tijd over houdt om eerste organist te zijn van de St. Pieter in Rome; dat is hij n.l. al gedurende dertig jaar. Helemaal onverklaarbaar is dat echter niet als men weet, dat hij alleen als zodanig in functie komt op hoogtijdagen als Pasen, Kerstmis en (in Rome) het feest van St. Petrus. Eén keer heeft hij voor Paus Pius XII een privé-concert gegeven. En hij speelde toen „Grande pièce symphonique" van César Franck. De Paus was opgetogen geweest. „De Heilige Vader is zeer muzikaal", zegt Germani.

Vorig jaar is de organist ook in Nederland geweest. Hij heeft toen in de Nieuwe Kerk in Amsterdam een concert gegeven. Overigens is hij enthousiast over het feit, dat in Nederland oude orgels zo goed onderhouden worden; dat gebeurt in andere landen — ook in Italië — niet. En hij is van plan nog eens terug te komen om die instrumenten in de details nauwkeurig te bestuderen.

Fernando Germani is gehuwd en heeft drie kinderen, die allen muziek — piano — studeren. Als men tegen hem zegt, dat hij een „grand maître" is, dan antwoordt hij:

„Neen, maar ik wérk hard".

En dat lijdt dan bij deze meest cosmopolitische organist van alle „pa[illegible]chiekerken" ter wereld bepaald [illegible] twijfel.

Achter het IJzeren Gordijn

Opstanden in gevangenkampen aan de orde van de dag

Wiener Neustadt. — Verscheidene Oostenrijkers, die na jarenlange gevangenschap in Siberië in Oostenrijk zijn teruggekeerd, hebben mededelingen gedaan over een opstand in een kamp in Siberië, waarbij Russische wachten door gevangenen „letterlijk uit elkaar gescheurd werden en vertrapt."

Dat gebeurde in een uraniummijn „ergens in Siberië", waar de gevangenen wanhopig waren door de honger. Honderden gevangenen werden bij het onderdrukken van de opstand gedood, aldus deze mededelingen.

Een der Oostenrijkers vertelde, dat op weg naar het werk hongerende gevangenen bezweken en langs de kant van de weg bleven liggen. Deze toestand duurde niet slechts dagen of weken, doch maanden. De opstand was niet georganiseerd, doch ontstond spontaan, toen een der gevangenen op een dag, waanzinnig van de honger, trachtte een der bewakers aan te vallen en bij zijn poging werd doodgeschoten. De duizenden gevangenen in de mijn wierpen hun houwelen neer en vielen als een man de bewakers aan, die verre in de minderheid waren en hun heil zochten in de vlucht. „Enige bewakers werden door de gevangenen gegrepen en door hen met de blote handen uit elkaar getrokken en vertrapt."

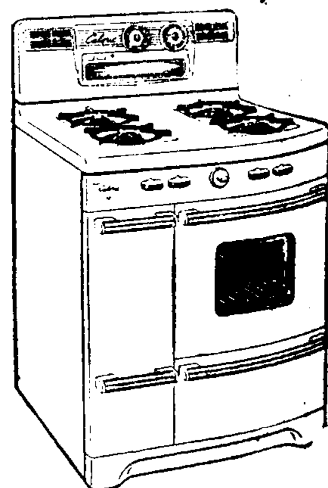
Verscheidene duizenden gevangenen marcheerden daarna in gesloten gelederen de mijn uit, doch buiten werden zij opgewacht door wachtposten met machinegeweren, die het vuur openden en een ware slachting aanrichtten onder de opstandigen. Honderden werden gedood of gewond en de opstand werd onderdrukt, zo luidde dit verslag.

De teruggekeerde gevangenen verklaarden voorts, dat na de dood van Beria de behandeling in hun kamp verbeterd was. Zij zeiden, dat veel Russen er nog slechter aan toe waren dan de gevangenen. Langs de spoorlijn van het verzamelkamp Workoeta naar Tsjeb aan de grens bedelden aan elk station, waar de trein stopte, vrouwen en kinderen om brood.

Een der gevangenen maakte melding van het optreden van anti-communistische verzetslieden in de Oekraine. Hij sprak over een aanslag bij Charkof, waarbij een vleugel van een fabriek, waar precisie-instrumenten voor artillerie vervaardigd werden, was opgeblazen. Andere gevangenen spraken over aanvallen van benden verzetslieden op auto's met hoge Russische functionarissen in de Oekraine.

Een gevangene, die door de Russen als tolk was gebruikt en die verscheidene kampen in Siberië had bezocht, vertelde, dat hij op een avond in een kamp op een afstand van 450 km. van Jakoetsk een grote ontploffing had gehoord, die vermoedelijk was veroorzaakt door een atoomwapen.

In diplomatieke kringen in Londen verwacht men, dat Groot-Brittannië in [illegible] navraag zal doen naar twee [illegible], die volgens teruggekeerde Oostenrijkers in Russische kampen verblijven.

Het besluit van de Voorzitter van het Hoofdstembureau voor de verkiezing van de leden van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao waarbij ter vervulling van de vacature ontstaan door het niet aannemen van zijn benoeming door Mevr. L. C. van der LINDE geb. HELMIJR de Heer J. A. O. BIKKER benoemd is tot lid van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao, is ter inzage voor een ieder neergelegd ten burele van het Bevolkingsregister.

De Voorzitter
M. P. GORSIRA.

N.V. Overzeese Gas- en Electriciteitmaatschappij
ELECTRICITEITBEDRIJF-CURACAO

Hierbij delen wij onze verbruikers mede, dat ons kantoor Brionplein op DONDERDAG 30 JUNI a.s. voor het publiek gesloten zal zijn.

WEST-END
„Giuseppe Verdi" 19.00 en 21.00 uur
ROXY
„Fantan la Tulipe" 19.00 en 21.00 uur.
CINELANDIA
„The Flying Leathernecks" 19.00 en 21.00 uur.
CARIBE:
„Love letters"; 20.00 uur
REX:
„Stars and guitars"; 20.00 uur
ROYAL:
„Dios los cria"; 20.00 uur
SUFFISANTTHEATER:
„South of Suez"; 20.00 uur
J.P.F. CLUB
„Canasta drive"; 20.00 uur.

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central, Bredestraat 45, tel. 23218; in Punda door Botica Exelsior, Herenstraat 4 tel: 12004.

Wit Gele Kruis.

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal, Nieuwindtstraat 22A, Tel. 23773.

Stenenromantiek langs de Marokkaanse kust

Van Salé via Magazan naar Safi Agadir

Voor wie met verlof in Europa vertoeft kan een trip naar Marokko in Noord-Afrika een welkome verrijking van zijn reisprogramma betekenen. Spiegelend in het blauwe water van de Middellandse Zee en de Atlantische Oceaan liggen er steden vol herinneringen aan een romantisch verleden en met een volkomen Oosters karakter. Begeeft de reiziger zich per trein of autobus naar het binnenland, dan staat hij al spoedig aan de rand van de geheimzinnige Sahara, de grootste woestijn op aarde...

Oosterse stadjes en oude forten aan prachtige blauwe baaien

De pittoreske Marokkaanse kustplaatsjes, van Salé tot aan Agadir toe, lijken van de zeekant gezien allemaal op elkaar. Ze zijn allemaal het zelfde en toch altijd weer anders. Alsof een Hollywoodse spullebaas de overtollige requisieten van zijn piratenfilms aan deze Marokkaanse kust heeft opgeslagen. Een kustlijn lang bravourromantiek; brokken steen, nog omwaasd met kruitdamp en waar boven men met een klein beetje fantasie de bloedvlag nog kan zien wapperen.

Het begint al direct bovenaan bij Salé, gesticht door een van de zonen van Noach, zo wil de legende. Maar toch in ieder geval de oudste en meest Berberse kustplaats van Marokko. In de elfde eeuw al streken de Berbers er neer, nadat ze eerst de oude Romeinse nederzetting Chella in de buurt ondersteboven hadden gelopen. Behalve vechten, vissen en handeldrijven, konden die Berbers ook opperbest feestvieren. Toen ze daar in het jaar 1260 weer eens mee bezig waren, werden ze in hun roes overvallen door een Spaanse vloot, die driekwart van de stad leegroofde.

Toen zijn die van Salé muren om de stad gaan bouwen. De schepen die uit de oceaan kwamen moesten via een kanaal naar de stad en ook dat kanaal werd des avonds met twee ferme poorten hermetisch afgesloten. Ongezien kon er geen kip meer in of uit. Al wat in die dagen handel dreef en de wereldzeeën bevoer kende dat kanaal, want het was goed zaken doen in Salé. Er woonden vlotte kooplui, die van alles verhandelden tot slaven uit Abessinië toe. Maar zoals dat meer gaat met lieden die alsmaar meer rijkdommen opstapelen: de zeden werden wat losser en het geweten wat ruimer en binnen een paar eeuwen verwierf Salé zich de reputatie van het beruchtste zeeroversnest van de ganse Atlantische kust. Hun ommuurde veste bleek zo taai, dat ze hun lucratief piratenbedrijf tot in de negentiende eeuw wisten te rekken.

Ronddwalende over die oude muren en verstomde fortificaties lijkt het alsof die van Salé pas gisteren besloten hebben om maar weer nette en brave jongens te worden. Zelfs een van de poorten over het kanaal staat nog keurig overeind. Toen Robinson Crusoë aan zijn eenzaam avontuur begon, moet hij onder deze poort zijn doorgezeild.

Maar laat ons verder gaan. Met een wijde boog om Casablanca heen — dat met de beste wil van de wereld geen kustplaatsje is te noemen en derhalve ook niet pittoresk — om het anker te laten vallen op de rede van Mazagan. Weer spoelt het water van de oceaan tegen grauwe muren. Opnieuw wallen, kantelen, torens. Toch een tikkeltje anders dan in Salé, want hier in Mazagan is het stempel onmisbaar Portugees. Toen Vasco di Gama en Magelan er op uittrokken om de wereldkaart wat te fatsoeneren spoelde hier bij toeval een handvol Portugese schipbreukelingen aan. Zij bouwden zich een woonoord, trokken muren op, kregen de zegen en kanonnen van hun koning en noemden hun nederzetting Mazagan.

Die half verdronken Portugezen bleken van een zeldzaam taai ras. Toen zo omstreeks het jaar 1540 de een of andere heethoofdige sultan een heilige oorlog tegen de christenheid proclameerde, klemden ze in Mazagan de tanden nog eens extra ferm opeen. De ene Portugese vesting op de Marokkaanse kust na de andere bezweek onder het heilig geweld van de sultan. De ene aanval overtrof de vorige in heftigheid, maar Mazagan bleef pal in het furieus tumult overeind staan. De sultan probeerde de vesting uit te hongeren en uit te dorsten. Vergeefs. De pest brak binnen de muren uit en als schimmen stonden de verdedigers op de wallen.

Een zee van andere narigheden spoelde over de sterkte. Maar Mazagan hield stand. Twee eeuwen lang doorstonden die Portugezen iedere aanval van mens en natuur. Tot in 1769, aan de vooravond van een aanval die alle andere in pittigheid en efficiency zou overtreffen, de commandant plotseling het bevel gaf om zich in te schepen. Mazagan werd ontruimd; de bevolking moest evacueren en het garnizoen sloeg zorgvuldig de achtergelaten huisraad kort en klein om vervolgens het vee af te maken.

Slechts één Portugees bleef achter. Hij had de ongezonde opdracht om de lonten aan te steken, die de kruitvaten verbond onder muren en torens. Hij bleek een punctueel en plichtsgetrouw man. Terwijl de vloot naar de horizon dobberde, sloeg de man een vlammetje en een kruis en kneep de ogen stijf dicht. Toen de stofwolken waren opgetrokken waren er duizenden Marokkanen met hem de lucht ingevlogen. Het luid gillend gekrijs waarmee de sultan en de zijnen de lege veste hadden besprongen was verstomd. Maar terwille van de touristen is de citadel keurig overeind blijven staan en er zijn nog voldoende andere brokken om dromerig zo het een en ander te reconstrueren.

Bastions en hupse kanonnetjes

De zeilen maar weer gehesen. Koers gezet naar Safi. Ook Portugese coulissen van muren, bastions en hupse kanonnetjes. In 1508 streken ze er in naam van Emanuel de Fortuinlijke neer om er precies 33 jaar later door een heilige oorlog voerende sultan op minder fortuinlijke wijze weer vandaan gejaagd te worden. Maar het fort Dar el Bahar en de Kechla staan vandaag nog in de Guide Michelin.

Het zijn verrukkelijke stadjes die Marokkaanse kustplaatsjes. Als men tenminste aan de zeekant blijft. Met de oceaan in de rug worden ze tot in de souks toe nog Frans. Wandel in Safi maar door de rue du Sokko naar de souks. Tussen de bioscoop en de moskee vindt ge er een straatje dat is genaamd: Rue du Colonel de Castries. Enfin; dat straatje schijnt langer zo te heten dan pas dit jaar...

Pal Zuid aanhouden op het kompas en we zijn al in Mogador. Op het eerste gezicht precies het zelfde beeld maar toch weer anders. Ja inderdaad: het heeft wel iets van Avignon. Dat is dan omdat de bouwmeester een monsieur Cornut uit Avignon is geweest, die het zure lot beschoren was om in handen van sultan Sidi Mohammed ben Abdallah te vallen. Deze had zo omstreeks het midden van de achttiende eeuw zijn handen vol aan een stelletje oproerkraaiers in de meest zuidelijke kustplaats: Agadir. Daarom besloot de sultan een basis te bouwen van waaruit hij wat gemakkelijker zijn onstuimige landgenoten kon kalmeren. De gevangen bouwmeester moest hem daarbij helpen en zo verrees Mogador als een Marokkaanse stad op een Frans thema.

Het oceaanwater spettert al weer tegen de boeg; we zijn op weg naar Agadir. Een brede blauwe baai waaiert uitnodigend open. Beheerst door een machtige heuvel; een verre uitloper van het Atlasgebergte. En boven op die heuvel? Natuurlijk, het is niet moeilijk te raden: een fort. In het begin van die roerige zeventiende eeuw waren het alweer de Portugezen, die er een vredig oord stichten, dat de naam kreeg van Santa Cruz de Aguer. Ze vermaakten er zich met vissen en wat handeldrijven. Onderwijl hielden ze een wakend oogje op de statig voorbij zeilende Portugese retourvloten. Maar de heilige oorlog ging niet aan Santa Cruz de Aguer voorbij. Moulay Mohammed el Harane belegerde de heuvelstad volgens de regelen der kunst en toen er aan beide zijden bloed genoeg was gevloeid, had Moulay het maar voor het zeggen. Hij nam niet alleen heel Santa Cruz de Aguer, maar bovendien de lieve dochter van de commandant, de schone en vlammende Dona Mencina.

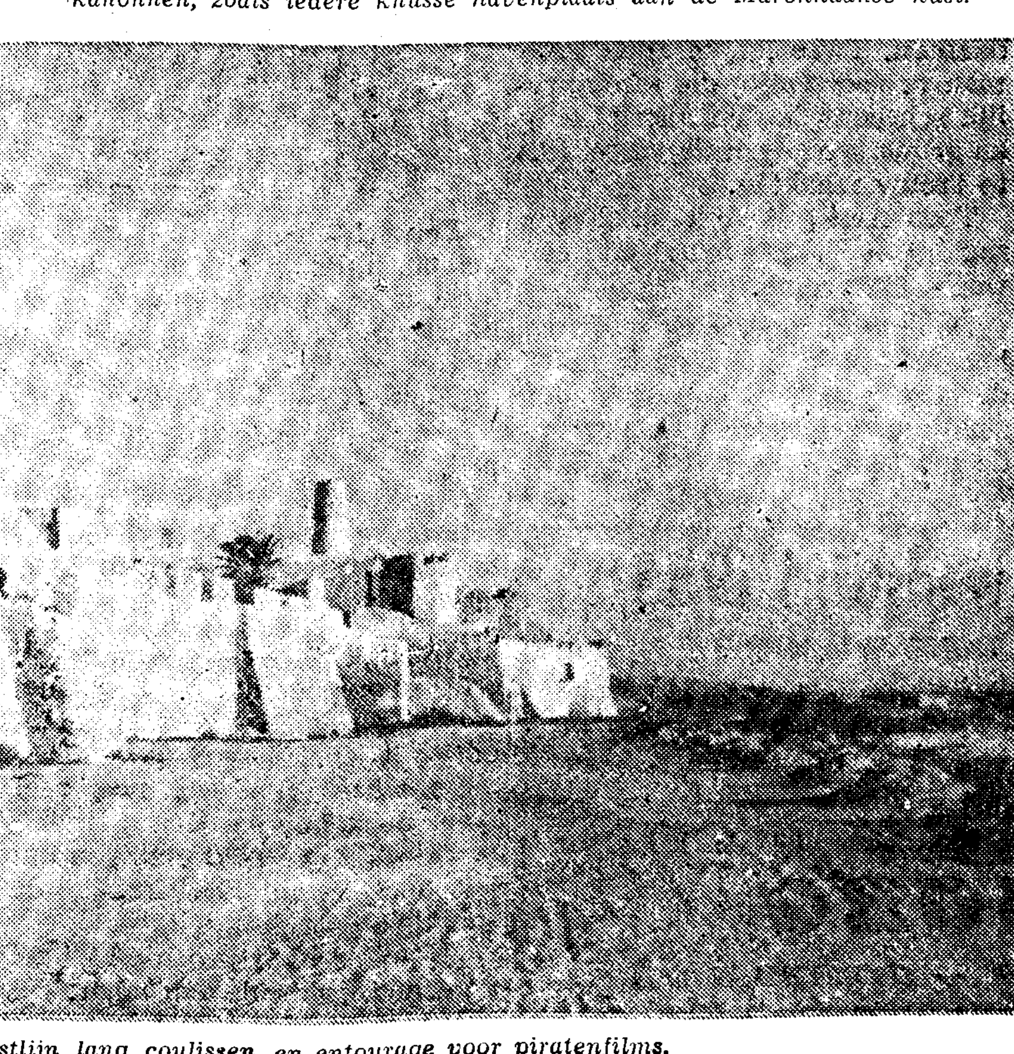
Zo langzamerhand kan de vraag rijzen wat deze knallende close-ups van een rumoerige kustlijn nu precies te maken hebben met die ene ietwat pikkerig zoete kop van dit verhaal. Wie er achter wil komen, behoeft alleen maar die forse heuvel van Agadir te beklimmen, tot aan het fort. Speur niet naar een glimp van de lieve Dona Mencina, want zij is niet meer. Beschouw liever aandachtig de poort en de inscriptie daarboven. En verheugt u met ons. Want daar, op dezelfde plaats waar muzelmanse furie tegen de christenheid stromen bloed vergoot, daar staat zo maar in goed oud-Hollands te lezen: „Vreest God ende Eert den Kooning”.

De kanten kragen en de plechtstatige kruidenierszgezichten van de Heren XVII doen en al voor u op. En het schoonst van al is, dat die rond vaderlandse wijsheid ook nog een keertje is aangebracht, netjes in het arabisch vertaald.

Het is overigens niet nodig om naar het verre Agadir te reizen om bevestigd te zien hoe de onuitroeibare koopmansgeest van een nobel voorgeslacht steeds een delicaat, maar uiterst winstgevend gebruik heeft weten te maken van een andermans tramelanten in den vreemde. Het bloed van die heilige oorlog moet maar amper zijn opgedroogd en de furie nog lang niet uitgeraasd, toen de getrouwen van de Heren XVII al tegen de heuvel van Agadir opklauterden in hun zwart lakense pakken om het visitekaartje hunner godsvrucht en onderdanigheid boven de poort te beitelen. Misschien was dat alles met een bezemsteel in de mast van het admiraalschip niet zo'n onvergeeflijk waagstuk, maar het was ook een daad van goed koopmanschap, waarvan de spelregels nog niet verouderd zijn.

Maar zoals gezegd: het is niet nodig de verre reis naar Agadir te maken. Safi is ver genoeg. Agadir, dat is de Heren XVII, dat is Amsterdam. Safi is voor ons Rotterdam sinds wij op een hete namiddag tot op de verste uithoek van een der bastions zijn geslopen. De zoutwaterwind sloeg er gore schuimtolletjes over de kanonnetjes die pal naar de horizon tuurden. Als weggeworpen speelgoed uit een erg oude film. Wij keken naar het eerste beste kanon. Er stond een wapen op: een fiere, klauwende Hollandse leeuw. Het forse randschrift was even gemakkelijk te ontcijferen: „ARENT-VANDER-PVT-ME-FECIT-ROTTERDAM-Ao 1619”...... Wanneer die eerste Arent van der Put eenmaal ontdekt is, komt men ze bij bosjes tegen langs de Marokkaanse kust. Nu intrigeert ons de vraag op wie of wat ze ooit gepaft hebben...?

Mogador, een Marokkaanse stad op een Frans thema. Muren, kantelen en kanonnen, zoals iedere knusse havenplaats aan de Marokkaanse kust.

Een kustlijn lang coulissen en entourage voor piratenfilms.

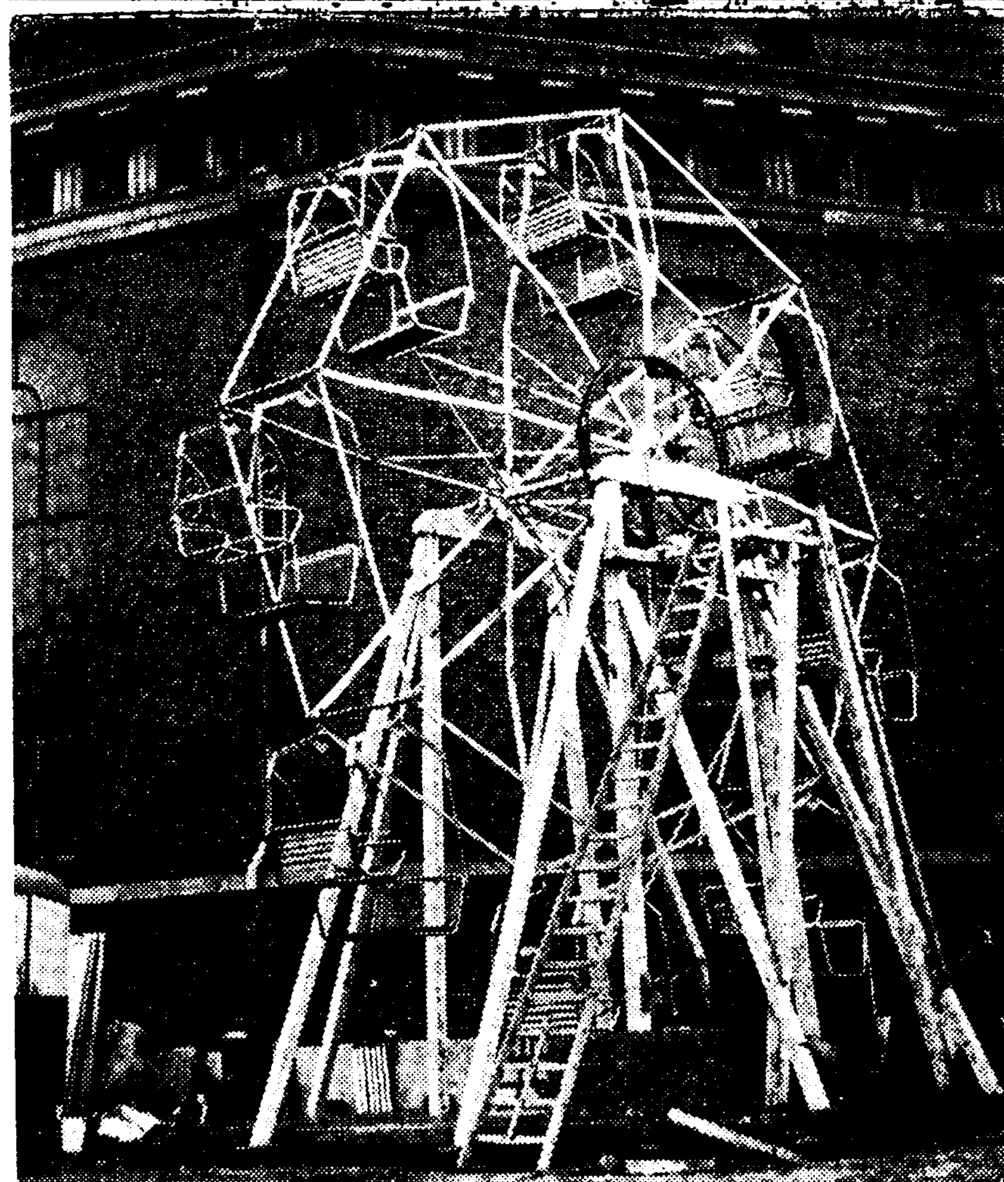
Verzetsgroep gearresteerd

Casablanca. — Naar te Casablanca wordt vernomen, is de politie er dezer dagen in geslaagd de voornaamste leden van een bijzonder actieve verzetsgroep te arresteren. De leider, wiens naam niet werd bekend gemaakt, werd reeds twee jaar gezocht. Hem worden talrijke aanslagen in Casablanca ten laste gelegd, waarvan vooraanstaande Marokkanen en enige Franse militairen het slachtoffer zijn geworden.

Wordt Ridgeway tot Generaal bevorderd?

Washington. — President Eisenhower heeft de Amerikaanse Senaat verzocht luitenant-generaal, tijdelijk generaal Ridgeway, die dertig Juni aanstaande met pensioen gaat, de generaalsrang te verlenen.

Ridgeway werd tijdelijk tot generaal benoemd bij zijn aanstelling als chef van de generale staf van het Amerikaanse leger.

Er is in Arnhem (Nederland) in verschillende kringen verontwaardiging ontstaan door het oprichten van het vermaakcentrum van Eutopia, het zomerfeest te Arnhem, rondom de Ned. Herv. Werk. Het oprichten van een gedeelte van het vermaakcentrum op de Jansplaat bij de Hervormde Kerk.

Britse tankvloot wordt grootste ter wereld

Philadelphia.- Volgen het dertiende jaaroverzicht van dewereldtankvloten, samengesteld door de Sun Oil Company, zal de Britse tankervloot binnen afzienbare tijd groter zijn dan die der V.S., die momenteel de grootste ter wereld is. De V.S. bezitten over 525 tankschepen, hetgeen 25 minder is dan het voorgaande jaar. Dit maakt slechts 23% uit van het wereldsdraagvermogen aan het eind van 1954 tegen 26% ultimo 1953 Engeland beschikte over bijna 18% van het werelddraag vermogen op 31 December 1954, welk percentage volgens het overzicht in de toekomst steeds meer zal toenemen.

Verschrikkelijke sneeuwman bestaat niet

Calcutta.- De sporen op de sneeuwhellingen van de Himalaja, die aan de „verschrikkelijke sneeuwman” worden toegeschreven, zijn niets anders dan de sporen van kleine dieren, die vergroot zijn doordat de sneeuw rondom is weggesmolten, aldus de mening van een vooraanstaande Nieuw-Zeelandse bergbeklimmer, dr. Stafford Matthews

Matthews heeft in 1954 deelgenomen aan de bestijging van de Kansjenjoenga, op twee na de hoogste berg ter wereld.

Baby uit Adelaar's klauwen

Ankara.- Een Turk is erin geslaagd zijn baby van anderhalve maand, die door een adelaar was gegrepen, ut de klauwen van de roofvogel te bevrijden aldus wordt uit Izmir (Smyna) gemeldt Toen de vader, die in de omgeving van Budemiche op het land aan het werken was, het kind hoorde krijsen, kwam hij aanhollen. Hij had de tegenwoordigheid van geest zijn spade te werpen naar de adelaar, die reeds met zijn prooi was opgestegen Hij trof het dier dat verdoofd neerstortte. De baby werd ernstig gewond

Spion ter dood veroordeeld

Berlijn. — Het Oostduitse oppergerechtshof heeft de 27-jarige Joachim Wiebach ter dood veroordeeld wegens spionnage ten behoeve van de Verenigde Staten. Gunther Krause, een 50 jaar oude verdachte, werd tot levenslange dwangarbeid veroordeeld op een soortgelijke aanklacht. Drie andere verdachten kregen gevangenisstraffen varierend van 8 tot 15 jaar.

Wiebach is de vijfde beklaagde, die deze maand door Oostduitse hoven is veroordeeld wegens spionnage voor het Westen.

Russen werken aan atoom ruimteschip

Moskou. — Een Russische geleerde, Lesjkovtsjef, heeft verklaard, dat zijn collega's de theoretische problemen van gebruikmaking van atoomenergie voor de voortstuwing van interplanetaire ruimteschepen hebben opgelost. Zij werken op het ogenblik aan een station, van waaruit de ruimteschepen kunnen worden geleid. De geleerde zei in een toespraak voor Radio Moskou, dat de practische zijde van atoomvoortstuwing van ruimteschepen nog moet worden uitgewerkt. Het moeilijkste probleem is het maken van wanden van de atoomoven, die bestand moeten zijn tegen zeer grote hitte.

Verder zei Lsejkovtsef, dat Russische geleerden ook werken aan splijting van waterstof- en lithiumatomen en aan directe omzetting van atoomenergie in electrische energie.

De Russische minister van krachtcentralen, oud-premier Malenkof, heeft verklaard, dat nieuwere en grotere Russische atoomkrachtcentralen stellig eerder electriciteit zullen voortbrengen dan de centrale die in Groot-Brittannië in aanbouw is. Dit was de eerste maal, dat Malenkof, sedert hij in Februari van dit jaar als premier is afgetreden, met Westelijke verslaggevers sprak.

Malenkof deelde nog mede, dat hij in Maart een rondreis heeft gemaakt langs de krachtcentralen in het Oostelijk deel van Europees Rusland en de Oeral. In die tijd had men opgemerkt, dat Malenkof niet aanwezig was op een bijeenkomst van de Opperste Sovjet in het Kremlin. Hij zeide nu een reis naar het Zuiden te zullen ondernemen, „waar wij vele centrale hebben”. De Russische regering verwacht binnen vijf of zes jaar een verenigd electrisch net in geheel Europees Rusland te hebben.

Bandieten en politie broederlijk bijeen

Bonn. — Opnieuw hebben de beruchte autobahnrovers, die enkele maanden geleden de Rijnlandse automobilisten de schrik om het hart joegen, van zich doen spreken. Dezer dagen vonden automobilisten 's nachts een deel van de grote autostrada van Frankfort naar Keulen afgezet. Politie, bandieten en beroofden liepen er broederlijk door elkaar onder het licht van schijnwerpers: een filmonderneming was begonnen met de opnamen voor een film, getiteld: „Bandieten der autostrada”.

Ottawa. — Van de 750.000 kinderen, die tot in Canada met het vaccin van de Amerikaanse dr Salk zijn ingeënt, heeft niemand kinderverlamming gekregen.

De hoogmoed van een despoot

Voor zijn misdadig optreden tegen de Argentijnse katholieken heeft president Perón de uiterste kerkelijke straf over zich afgeroepen. Perón wist dat hem deze maatregel bedreigde. De Osservatore Romano had hem op niet mis te verstane wijze gewaarschuwd. Maar de dictator heeft bewust met de Kerk willen breken. In zijn hoogmoed heeft hij zelfs Christus' plaatsvervanger op aarde willen trotseren. Een onheil, waarvan hij de draagwijdte eens zal beseffen, heeft hem nu door eigen schuld getroffen. De onmiddellijke aanleiding tot het rampzaglijke besluit van de H. Stoel is geweest: de verbanning van twee Argentijnse prelaten, die door de regering verantwoordelijk waren gesteld voor de ongeregeldheden, die in Buenos Aires waren uitgebroken. Tevoren had Perón de brutaliteit gehad de twee geestelijken van hun functies vervallen te verklaren, alsof hij daartoe de bevoegdheid had. De maatregelen tegen deze kerkelijke autoriteiten hebben voor Rome de maat doen overlopen. Er was nog slechts één antwoord mogelijk op deze schanddaad: Perón werd geëxcommuniceerd.

Indertijd heeft de Argentijnse president wel verklaard, dat hij zich niet tegen de Kerk als zodanig wilde richten, maar slechts tegen die katholieken, die de staat wensten omver te werpen. Maar dezer dagen heeft hij het masker afgeworpen. In een radiotoespraak ging hij zich aan afschuwelijke beschuldigingen te buiten. Hij noemde de Kerk „een wolf in schaapsklederen”, en hij gaf blijk alle besef van de verhoudingen tussen bovennatuurlijke en natuurlijke orde verloren te hebben. Aan welk een ernstige begripsverwarring hij ten prooi was, kwam tot uiting in zijn verklaring, dat niet de regering tegen de Kerk was, maar dat de Kerk zich tegen de regering had gekeerd. Hij zeide, dat hij tevergeefs twaalf jaar lang getracht had, de Kerk met de regering te doen samenwerken. Alsof de Opperherder zich naar een wereldlijk bestuur zou moeten richten. Het was een openlijke oorlogsverklaring, als hoogtepunt van een kerkvervolging, die zeven maanden te voren begonnen was.

In die periode heeft Perón door een uitgebreide reeks wettelijke maatregelen de Argentijnse katholieken beledigd en getart. Hij maakte de echtscheiding mogelijk, hij voerde Christelijke feestdagen van de officiële kalender af, hij ontnam het katholieke onderwijs de financiële staatssteun en hij verzwaarde de belastingen op alle kerkelijk bezit. Tenslotte bereidde hij een grondwetswijziging voor, die een volledige scheiding van Kerk en Staat moest invoeren. In deze zelfde tijd liet Perón herhaaldelijk priesters in de gevangenis werpen, op beschuldiging van verzet tegen de overheid. Geestelijken, die aan de universiteiten doceerden, werden van hun post verwijderd, en het Ministerie van Openbare Gezondheid en Sociale Welvaart beval, dat geen religieuze zusters meer werkzaam mochten zijn in weeshuizen en tehuizen voor ouden van dagen.

Toen in de kathedraal van Buenos Aires Sacramentsdag werd gevierd, kwam het tot een botsing tussen katholieken en Perónisten. De betreffende incidenten waren duidelijk door de regering uitgelokt. Bijzonder veel ophef hebben Perón en de zijnen gemaakt van de aantijging, dat een katholiek een Argentijnse nationale vlag zou hebben verbrand. (Een aantijging die door de kerkelijke autoriteiten afdoende is weerlegd). De dramatische uitweidingen over deze fictieve vlagverbranding waren intussen typerend voor het Perónistische extreme nationalisme, dat sterk aan de leer van Hitler herinnert.

Overigens heeft Perón in zijn radiorede ook gesproken over de „koffiehuis-revolutionnairen”. Hoe misplaatst deze scherts was is Perón daarna met bloedige ernst duidelijk gemaakt, toen de marine en de marine-luchtmacht zich tegen zijn tyrannie keerden. Perón heeft de opstand onderdrukt, zoals men dat in het nationaal-socialistische Duitsland en in het communistische Rusland placht te doen. Deze jongste gewelddaad van de Argentijnse despoot werpt een schel licht op zijn schrikbewind. Men kan slechts hopen, dat de nationale en internationale verontwaardiging over Peróns optreden tenslotte voor het Argentijnse volk een lotsverbetering zal bewerken.

De GEHEIMZINNIGE AUTO door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

32

Klokslag half twaalf kwamen Bijlman en Drost op de Norton aandaveren en geen drie minuten later arriveerde de politie-auto. In deze korte tussentijd had Bak zijn chef met enige woorden van het gebeurde op de hoogte gebracht. Drie agenten werden rond het pension in de tuin geposteerd en daarna traden beide inspecteurs met Bak de kamer van de vermoorde binnen, want Bijlman wilde daar eerst een onderzoek instellen alvorens „Verraart met z'n bende” (zoals hij het noemde) hem daar in de weg liep.

Bijlmans onderzoek was minutieus, doch wederom moest hij toegeven, dat de moordenaar zonder fouten werkte.

Mopperend maakte Kleefstra zijn opnamen, mopperend deed ook Dr. Grypinck zijn werk en zelfs de kalme gewillige Verraart mopperde, omdat de inspecteur blijkbaar het monopolie had voor middernachtelijke moorden.

De dokter stelde vast, dat Tienhoven onmiddellijk dood moest zijn geweest en volgens hem was het verwijderen van de kogel, die tot in het achterhoofd was gedrongen, omdat het schot vlak voor het voorhoofd was gelost, een kwestie van een ogenblik. Bijlman stuurde het drietal weg met 't verzoek de kogel te voorschijn te halen, zodra het lijk voor de sectie was aangekomen, waarna Verraart direct moest onderzoeken, of deze kogel uit hetzelfde wapen was afgevuurd, waarmede Rentenaar en de Witte waren vermoord.

„Is het dan zó vaststaand, dat deze drie moorden met elkaar in verband staan?” vroeg Verraart.

„Daar ben ik absoluut van overtuigd”, was het besliste antwoord. „Nog sterker.. ik twijfel er zelfs geen ogenblik aan, of deze drie moorden zijn door één en dezelfde dader gepleegd met dezelfde revolver”, voegde Bijlman er aan toe.

„Als ik gelijk heb, bel mij dan even op. Mocht je bijzonder nieuws hebben, kom dan zo spoedig mogelijk terug”.

„Dus nachtwerk?”

„Moet je voor de goede zaak over hebben. Zo, en maken jullie nou dat je wegkomt, want ik heb verder geen tijd voor je gezwam. De heren moeten namelijk weten, dat ik commissaris Holdam beloofd heb, dat ik de moordenaar binnen 24 uur in z'n kladden zou hebben. En als jullie nou weten, dat er zo ongeveer de helft van verstreken is, dan....”

„.....Mag je wel hard voortmaken”, viel Dr. Grypinck hem in de rede en voordat Bijlman iets terug kon zeggen, was hij de kamer uit.

Nadat aan Belfort verzocht was zich voorlopig bij zijn gasten in de keuken te voegen, sloten Bijlman, Drost en Bak zich in de conversatiekamer op, waar de laatste een zeer uitvoerig verslag gaf van de ontdekking van de moord, de reactie van de bewoners bij het horen van het schot, hun houding, doen en laten, hoe ze gekleed waren, zijn vruchteloos onderzoek naar het wapen, de kleine „kwestie” met Rodney en zijn gesprek met Hazelaar. Tenslotte vertelde hij op welke verdachte wijze hij Belfort in de achtertuin had aangetroffen.

Bijlman staarde lange tijd in diep nadenken verzonken voor zich uit, maar eindelijk verbrak Drost het zwijgen met de vraag, die hem op de lippen brandde: „Zeg Bijlman, verliezen we nu eigenlijk geen kostbare tijd? Als we alle kamers, hoeken en gaten in dit pension doorzoeken, dan móéten we de revolver toch vinden?”

Bijlman glimlachte. „Goed, láten we hem vinden. Weten we dan óók wie hem gebruikt heeft? Of denk je soms, dat de moordenaar de revolver in z'n **eigen** kamer zal verbergen? We weten allang dat hij er steeds op uit is een ander verdacht te maken. Nee, waarde heer, daar zouden we niets mee opschieten! Maar laat ik je iets anders vertellen: die revolver is hier niet meer in het pension. Daar verwed ik m'n maandsalaris onder”.

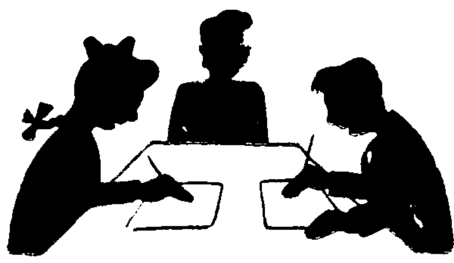
„Bedoelt u misschien, dat de moordenaar het wapen onmiddellijk na het bedrijven van zijn daad uit het openstaande raam heeft geworpen?” vroeg Bak.

„Dat zou niet geheel onmogelijk zijn”, gaf Bijlman toe. „Ik vraag mij echter af, of de dader daartoe nog gelegenheid heeft gehad! Laten we deze moord eens reconstrueren door aan te nemen, dat niet Belfort, maar één der gasten de dader is. We zullen hem X noemen. Als X vermoedt, dat ieder zich ter ruste heeft begeven, sluipt hij zijn kamer uit en draait het licht uit, dat zowel in de hal, als op de eerste en tweede verdieping 's nachts blijft branden en op iedere verdieping aan en uit te draaien is. Waar hij zich ook bevindt, hij kan in één handbeweging het licht op alle verdiepingen willekeurig laten branden of uitdraaien. X begeeft zich naar de kamer van Mickey Tienhoven, met het vooropgezette doel hem uit de weg te ruimen. Mickey heeft immers laten doorschemeren, dat hij iets wist, althans iets vermoedde en zoals ik je reeds verteld heb, heb ik deze moord voorzien....

Helaas te laat.. Geen der gasten doet zijn kamer 's nachts op slot en aldus is het een klein kunstje ongemerkt binnen te komen en de revolver vlak bij van Tienhovens voorhoofd af te vuren. Nu moet hij razend snel handelen! Tijd, om het wapen door het openstaande raam te mikken heeft hij niet en dat is bovendien tamelijk riskant. Het wapen kan immers in het gordijn blijven hangen.... hij kan het in zijn haast tegen het kozijn gooien. Hij heeft dus van tevoren bekeken, dat hij het mee moet nemen. Waarom liet hij het niet in de kamer achter, zal je vragen. Tja.. dat is mij ook niet helemaal duidelijk. Ik heb zo'n vermoeden, dat hij ook dit keer 'n onschuldige verdacht wil maken. Enfin, daar komen we nog wel achter. Thans moeten wij ons echter aan het feit houden, dat hij de revolver bij zich hield, toen hij de kamer verliet en dus.... let op Bak.... en dus óók nog bij zich had, toen jij het stel beneden in de hal had verzameld.. zelfs toen je hen fouilleerde!”

„Ja maar inspecteur.. dat, da's uitgesloten”, mompelde Bak geraakt. „Ik heb dat werk vlug maar grondig gedaan dát verzeker ik u. Kijk eens, u moet niet vergeten, dat er twee dames bij waren en u snapt, dat ik....eh....”

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

Het avontuur van de jonge Bevers

„Brr, wat is het water koud", piepte Rikkie, het jonge bevertje.

„Welnee, 't is juist lekker", beweerde Pukkie, z'n broertje. „Kijk eens, ik durf al zó ver!"

„Noem je dat ver? Ik durf wel naar de overkant", zei Peter, de ondernemendste van de drie, „kijk maar!"

Aangemoedigd door hun broertje zwommen al gauw ook de andere twee bevertjes vrolijk in 't rond. Dit was de eerste keer, dat ze in het water waren.

Toen vader en moeder bever het nest verlaten hadden om eten voor hen te zoeken, was Peter, de brutaalste, stil het gangetje, dat naar het water leidde, uit gelopen; de andere twee waren spoedig gevolgd. Verwonderd hadden ze 'n tijdje over de rand naar het water, de bomen en de struiken gekeken en waren toen de beek in gewaggeld. Weldra waren ze druk aan het stoeien.

Reintje de Vos, die altijd honger had, probeerde of hij langs de oever van 't beekje geen onvoorzichtig muisje of konijntje kon verschalken, toen hij de drie spartelende bevertjes ontdekte.

Nieuwsgierig kwamen ze naar Reintje toe, maar toen hij ze met zijn poot probeerde te pakken en daarbij kwaadaardig gromde, hadden ze spoedig door, dat dit een van hun vijanden was, van wie hun moeder verteld had. De vos had geen schijn van kans, want de vlugge bevertjes bleven wel uit het bereik van z'n scherpe nagels, en in het water durfde hij toch niet. Reintje begreep, dat hier iets voor hem te halen viel; hij verdween dan ook al gauw de struiken in. Gelukkig, dat gevaar was geweken!

Maar.... er bedreigde de bevertjes nog een ander gevaar, een gevaar, waarvan de in het zonlicht ronddartelende diertjes geen flauw vermoeden hadden.

Een grote snoek stond onbeweeglijk tussen de waterplanten naar het spel van de bevertjes te kijken. Toen Petertje zich een beetje te ver van hun ondiepe speelterrein verwijderde, schoot de snoek met een vervaarlijke snelheid op hem af; z'n vlijmscherpe tanden drongen door het mooie beverpelsje heen en trokken Peter onder water. Met één geweldige slag van z'n staart verdween het ondier met z'n buit in zijn bek tussen de waterplanten. Arm Petertje!

Dodelijk verschrikt vluchtten de twee andere bevertjes weg; ze zwommen de beek uit, kwamen bij een splitsing, gingen de rechterarm in, en zwommen maar door, tot ze niet meer verder konden. Uitgeput kropen ze aan land.

Dicht tegen elkaar aan rustten ze uit onder een grote varenplant, nog natrillend van de schrik.

Als moeder bever thuiskomt, met een bosje verse twijgen in haar bek, is het doodstil in huis; ongerust snuffelt ze in elke hoek en in elke kuil, maar nergens is een spoor van haar kinderen te vinden. Dan schommelt ze de gang uit en laat zich het water in glijden. Maar buiten ziet ze ook niets. Wacht eens, ja, op dit eilandje zijn ze geweest, hier hebben ze gerust; maar verder vindt ze niets. Angstig zwemt ze verder het beekje af tot zij bij de splitsing komt, maar in plaats van rechtsaf gaat ze de linkerarm in. Alles is eenzaam en stil. Als ze een uur gezocht heeft, geeft ze het op. Langzaam en bedroefd zwemt ze naar huis terug.

Zodra de jonge bevertjes weer op hun verhaal zijn gekomen, gaan ze verder, dieper het land in. Plotseling staan ze voor een brede, ondiepe beek. Maar wat zien ze daar? Twee jonge bruine beertjes zijn aan het spelen in het water. Ze spatten elkaar nat en gooien elkaar om, terwijl moeder beer op de oever twijgen staat af te rukken. Als de beesjes moe gespeeld zijn, klimmen ze op de kant en gaan op zoek naar voedsel. Al gauw heeft een van de beertjes de bevers in de gaten. Nieuwsgierig komt hij op hen af. Het is niet te zeggen hoe deze ontmoeting zou zijn afgelopen, want plotseling klinkt er een schreeuw. Gevaar! Snel vluchten de beertjes weg en klauteren achter hun moeder aan een boom in. Verwonderd staan de bevertjes een tijdje naar het tafereel te kijken, niet begrijpend, hoe die zware dieren in een boom kunnen klimmen; dan gaan ze weer verder, het onbekende tegemoet

Ze zwoegen over stenen en omgevallen bomen, worstelen zich moeizaam door dicht struikgewas en komen eindelijk doodvermoeid op een kleine open plek aan. Hier blijven ze wat zitten uitrusten.

Boven hen in een boom zit een uil en wijs kijkt hij op de bevers neer, alsof hij wil zeggen: Wat doen jullie hier, zo ver van het water?

Wat is dát daar, dat lange, gladde dier, dat op hen afkomt? Zou dat nu een slang zijn, waarover ze zoveel hebben horen vertellen? Angstig en tegelijk nieuwsgierig kijken ze naar het dier. Gelukkig voor de bevertjes is 't maar een onschuldige ringslang, die snel langs hen heen schuifelt.

Nog meer dieren komen uit de bosrand te voorschijn: konijnen, hazen, vossen, een egel, zelfs een wolf. Allemaal snellen ze, zonder de bevertjes op te merken, over de open plek langs hen heen en verdwijnen aan de andere kant tussen het geboomte.

't Lijkt wel of ze ergens voor vluchten, denken de bevertjes. Ja, vluchten!

Nu pas bemerken ze de scherpe reuk; ze snuffelen en snuiven, maar ze kunnen de geur niet thuisbrengen. Dat is begrijpelijk, want ze hebben nog nooit een vuur gezien, laat staan een bosbrand meegemaakt. Wolken rook slaan al over hen heen, steeds vaker en steeds dichter, zodat ze haast niets meer kunnen zien. En nog denken de bevers niet aan vluchten; ze zijn eenvoudig verlamd. Weldra heeft het vuur, van tak op tak en van boom op boom springend, de open plek bereikt. Dan ontwaken ze door de hitte uit hun verdoving en slaan op de vlucht.

De uil, die boven hen zat, slaakt een schorre kreet en fladdert weg, net op tijd: krakend, sissend en knallend begint de boom, waarin hij zat, te branden; dan stort hij neer, een regen van vonken verspreidend, die ver wegvliegen.

De bevertjes lopen wat ze kunnen, maar 't lijkt hopeloos; aan alle kanten rook en vuur. Ze schuilen in een verlaten vossenhol, maar de rook dreigt hen te verstikken, ze moeten er uit. Brandende bomen storten achter, voor en naast hen neer; hun pels, waarop elke bever zo trots is, begint te schroeien, hun ogen worden dik, ze kúnnen haast niet meer.

Maar als de nood het hoogst is, als ze dreigen neer te vallen, bereiken ze de rivier. Dan vergeten ze hun vermoeidheid en laten hun hete en geschroeide lijfjes het water in glijden.

De rivier levert een fantastisch schouwspel; slierten rook dwarrelen over het water, brandende bomen, hel afstekend tegen de verduisterde lucht, storten fel sissend in het water.

Roofdieren, die hun vrees voor water overwonnen hebben, staan broederlijk naast konijnen, hazen, herten en reeën in de rivier en verdwijnen, na zich even verfrist te hebben, in het bos aan de andere kant.

Ook vader en moeder bever hebben nog nooit in hun leven een bosbrand meegemaakt. Al gauw dreigen ze in het hol te stikken door de rook, dan kruipen ze het water in en zien dat het huis, dat vader zelf gebouwd heeft en waarop ze zo trots zijn, brandend ineenzakt.

De twee jonge bevertjes zwemmen maar door. Soms, als de hitte te groot wordt, waar de beek smal is, duiken ze onder water. Zo leggen ze een flinke afstand af en dan, o vreugde, zien ze hun moeder!

Deze neemt hen mee naar de overkant, waar de brand niet komen kan en geeft hun de lekkerste blaadjes en twijgjes, die ze maar kan vinden. Als ze hun honger gestild hebben, leggen ze zich gelukkig in een verlaten hol te slapen.

Zo kwam aan deze tocht vol gevaren nog een gelukkig einde.

P.D.

Hebzucht gestraft

Nog voor Araki woorden van dank uit kon brengen was de fee verdwenen. Alleen de lichte mand stond nog vóór hem. Even kwam hij in de bekoring al te kijken, wat er in de mand was. Doch de fee had hem gezegd, te wachten, tot hij thuis was. Vol moed stapte hij huiswaarts. Het dragen van de lichte mand viel hem niet moeilijk. Gelukkiger dan ooit kwam hij thuis.

„Vrouw! Vrouw!" riep hij dadelijk. „Kom eens kijken, wat ik gekregen heb!"

Vol verwachting keken beiden toe, terwijl Araki het deksel oplichtte. En tot zijn verrassing lag daar in de mand een prachtig stel kleren.

„Zulke mooie kleren heb ik nog nooit gehad!", riep Araki blij uit. „En wat komen die goed van pas. Mijn laatste stel is tot op de draad versleten.'"

De oude landbouwer was echt gelukkig met de kostbare gave. Maar zijn vrouw juichte niet mee; die was lang zo te vreden niet als haar man. Ze keek in de mand en riep toen spottend: „Dat is me ook wat moois. Er zit niet eens iets voor mij in." Ze misgunde haar man deze mooie kleren en vroeg kwaad: „Hoe kom je daar eigenlijk aan? Heb je ze soms gestolen? Of heb je stiekum geld achtergehouden, om voor jezelf zulke dure spullen te kopen?"

„Hoe kun je dat nu toch denken?" sprak Araki zacht. Hij wilde geen ruzie met zijn vrouw maken en vertelde haar daarom, wat er gebeurd was.

De vrouw had nauwelijks tijd het hele verhaal aan te horen. Er was dadelijk een plan in haar opgekomen.

„Waar is die fee je verschenen?" vroeg ze.

Araki duidde haar de plek aan.

„Maar waarom wil je dat zo precies weten?" vroeg de man.

Hij kreeg echter geen antwoord. De vrouw was het huis al uitgesneld. Zij wilde ook naar die plek; zij hoopte de fee daar aan te treffen. Ondanks de invallende duisternis wist zij de goede plek toch te vinden. En nauwelijks was zij daar, of zij zag uit het donker de verwachte lichtende gedaante te voorschijn treden.

„Bent u de fee?" riep de vrouw juichend uit.

„Goed geraden!" klonk het antwoord. „Ik ben de fee van het geluk. Ik deel mijn gaven uit aan hen, die tevreden en eerlijk zijn. En daarom had ik eigenlijk niet aan u moeten verschijnen".

„Niet aan mij verschijnen?" stamelde de vrouw verschrikt.

„Ge begrijpt zelf wel waarom", vervolgde de fee. „Je bent lang zo tevreden niet als die arme Araki, die de hele dag hard werkt. Je bent ook helemaal niet aardig voor hem. Maar toch ben ik aan je verschenen en toch wil ik je iets geven. Kijk, hier staan weer twee manden: een zware en een lichte. Je mag ook kiezen".

De vrouw was de vermanende woorden van de fee al vergeten. Ze mocht ook een mand kiezen; daarvoor was ze gekomen. En zonder zich ook maar even te bedenken, koos zij de zwaarste mand.

„Denk er om," waarschuwde de fee nog, „je mag de mand niet openmaken voor je thuis bent."

De vrouw knikte alsof ze zeggen wilde: dat komt in orde. Zonder de fee te bedanken greep ze de zware mand en holde er mee naar huis. Ze lachte zelfvoldaan. Haha, dat had ze maar eventjes fijn opgeknapt. Natuurlijk was ze niet zo dom als haar man geweest, om die lichte mand te nemen. Kun je begrijpen. Het was wel een heel gesjouw, zo'n zware mand. Maar dat kon haar niet schelen. Daar zouden ook wel heel wat kostbare dingen in zitten. Doodmoe en hijgend kwam ze thuis.

„Araki, Araki!" riep zij geestdriftig. „Ik heb ook een maand. Ik heb de zware gekozen. Kom nu maar eens kijken, wat ik allemaal gekregen heb".

De vrouw had echter geen tijd om te wachten tot haar man naderbij gekomen was. Lachend opende zij de mand. Begerig keken haar ogen naar de inhoud. Maar oei! Wat was dat? Uit de mand sprongen twee donkere gedaanten. Twee lelijke apen kwamen te voorschijn, die afschuwelijk schreeuwden en allerlei lelijke grimassen tegen de verschrikte vrouw maakten.

Toen Araki kwam aanlopen, zag hij een lege mand en een woedende vrouw.

De ontevreden vrouw was voor haar hebzucht lelijk gestraft. Of de straf geholpen en de vrouw zich later verbeterd heeft, vertelt de fabel niet. **(Slot)**

ONZE WONDERE WERELD

UIT HET RIJK VAN DE HALFAPEN

DIT ZIJN ZOOGDIEREN DIE WEL HANDEN EN VOETEN HEBBEN ZOALS EEN AAP, MAAR EEN ANDERE KOP

DE DWERGGALAGO IS AMPER 25 CM LANG HIJ WEET PRECIES WANNEER ZIJN BAAS THUISKOMT, SCHUIFT DE GORDIJNEN OPZIJ EN KIJKT ONGEDULDIG UIT OF HIJ ER NOG NIET IS

LEERRIJKE LESSEN

De schildpad en de Arend

Een schildpad vond 't erg vervelend, altijd in een soort hol te moeten zitten met een dak boven haar hoofd, terwijl andere dieren lustig door de lucht dartelden.

Allemaal een kwestie van aanpakken en leren, dacht de schildpad.

Dus klampte zij op zekere dag een arend aan en vroeg hem of hij zo vriendelijk wilde zijn, haar te leren vliegen.

„Onzin," zei de arend, „wat jij wilt is onmogelijk. Je bent niet geschapen om te vliegen, maar om te lopen."

De wijze arend zei nog veel meer maar hoe harder hij trachtte de schildpad te overtuigen dat het niet ging, hoe harder de schildpad aandrong.

„Nou, als je dan toch wilt," zei de arend, „vooruit dan maar."

Hij greep de schildpad beet met zijn sterke klauwen, spreidde zijn zware vleugels open en schoot steil de lucht in.

Sjonge, wat vond die schildpad dat heerlijk.

„Laat me nu maar los," gilde ze, „ik kom best op mijn eentje naar beneden."

„Je zult je zin hebben," zei de arend.

Hij opende zijn klauwen en daar ging de vliegster. Als een zware baksteen omlaag, net boven een rotspartij.

Krak, zei 't dikke stevige schild en de arme schildpad spatte in brokken uiteen.

Zo ondervond ze tot haar eigen schade, dat het nooit goed is het onmogelijke te verlangen. Laten we onze krachten sparen en benutten voor die dingen, die we kunnen en goed kunnen doen en ze niet verspillen aan allerlei pogingen die tot niets leiden, tenzij tot eigen schade en schande.

HOE TEKEN IK EEN BULDOG?

Het Prins Bernhard Fonds (Afdeling Aruba). In het midden Z.K.H. Prins Bernhard (foto Schuurman) en in de montage (eigen) midden onder Mr L.P. Kwartsz, links b.n.b. mevr. E. Veen huys-Spier, Fedi Fman, Dr Eloy Arend, rechts v.b.n.b. mevr. Alida Lampe-Lampe. Zepp Oduber en Jan N. Beaujon.

Prins Bernhard Fonds (Afd. Aruba) vormt onmisbare schakel

Oranjestad. — Heden verjaart Z.K.H. Prins Bernhard, onze Prins. Aan een der meest nuttige organisaties gaf hij Zijn naam, het Prins Bernhard Fonds. Voor dit fonds en zijn Arubaanse bestuursleden ruimen wij hierbij een ereplaats in onze kolommen in. In de avond van Vrijdag 7 Augustus 1953 werd het P.B.F. Nederlandse Antillen officieel opgericht in de ontvangzaal van het Gouvernementshuis te Willemstad. Later werd Aruba hiervan een aparte afdeling, welke de ingezamelde gelden uitsluitend zou gebruiken voor culturele instellingen in dit eilandgebied.

Dank zij de activiteiten van de leden van het P.B.F., activiteiten en steunverleningen, waaraan de gehele bevolking spontaan heeft medegewerkt, kon dit fonds op zijn beurt financiële steun verlenen aan diverse instellingen met een culturele basis. In de eerste plaats heeft men hierbij aan de jeugd gedacht.

Eigen inspanning moet steeds op de voorgrond staan, is een der normen van het P.B.F. Het fonds helpt eerst een object van culturele arbeid medefinancieren, indien duidelijk is gebleken, dat alles is gedaan om de eigen kracht en die der meer direct geïnteresseerden tot volle ontplooiing te brengen. De zelfwerkzaamheid diende bevorderd te worden. Dit tracht het P.B.F. te bereiken door het verlenen van financiële steun aan personen of organisaties, die de geestelijke weerbaarheid kan versterken zonder op enigerlei wijze de zelfstandigheid der gesteunde organisaties aan te tasten. Het fonds neemt niet deel aan practische arbeid.

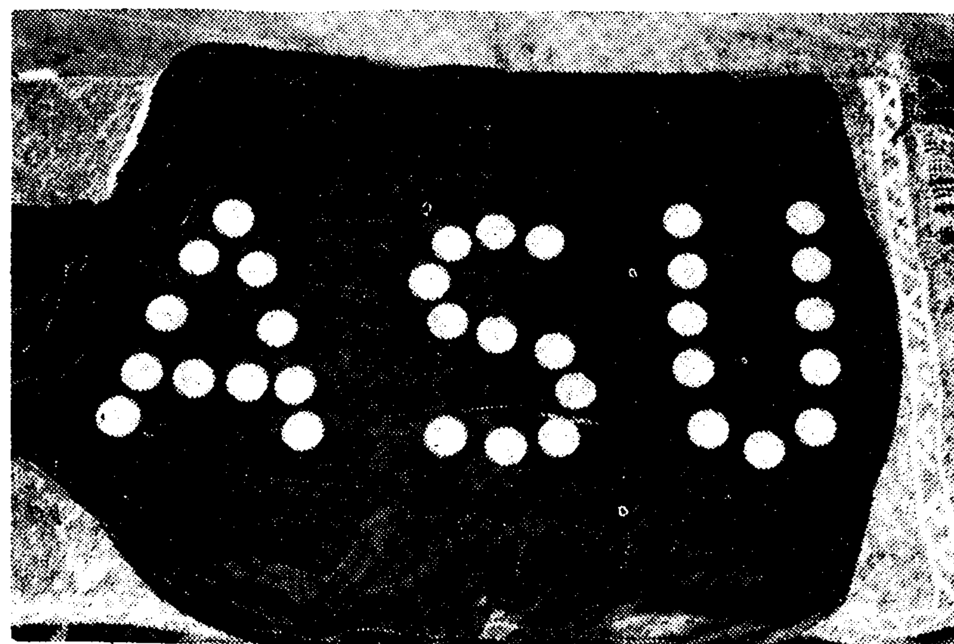
Mevr. E. Veenhuys—Spier mag van de 7 bestuursleden van het P.B.F. wel apart genoemd worden. Telkens vindt zij opnieuw de moed het initiatief te nemen voor de een of andere actie, welke het P.B.F. ten goede zal komen. Gelukkig ontvangt zij van alle kanten hulp en als wij hierbij Sjon Kita noemen, dan willen wij hiermede niemand tekort doen. Sjon Kita is altijd bereid te helpen waar zulks maar mogelijk is. Ook zij ontvangt weer hulp van velen en bezien wij dit alles als een geheel, dan blijkt het, dat een zeer groot deel van de gemeenschap het mooie doel van het P.B.F. steunt. De een met arbeid, de ander met geld. Achter de diverse acties staan de bestuursleden van het fonds, afdeling Aruba. Bovendien moeten zij wikken en wegen hoe de gelden besteed zullen worden en, hoe vreemd dit moge klinken, dit is moeilijk. Objectieve beschouwingen worden van de leden verlangd en het hoogste belang moet voorrang hebben.

Heden is het ook „Anjerdag" en wie zal geen anjer willen dragen? Men steunt er eigen volk mede!

Terug in oude functie

Oranjestad. — Enige tijd terug wisten wij te melden, dat de heer E. Bartels zou worden overgeplaatst naar het Touristen Bureau, waar hij wederom als hoofd zou worden aangesteld, een functie, welke hij jaren lang had bekleed. Vanuit het buitenland bereikten de heer Bartels twee weken geleden reeds gelukwensen in verband met zijn benoeming, hetgeen op dat moment niet zeker was, daar door de vacature van secretaris bij de Geneeskundige Dienst nog niemand was gevonden. Op dit moment staat deze vacature nog steeds open, want per 1 Juli gaat de heer Bartels definitief terug naar het A.T.B.

De telefoondienst heeft op korte termijn iemand nodig voor de boekhouding en daarvoor werd de heer Cappy Wever aangezocht, die met ingang van 1 Juli wordt overgeplaatst van het Touristen Bureau naar de Telefoondienst. Ook dit hadden wij vermeld, doch konden de datum van de overplaatsing nog niet opgeven.

In de hierboven afgebeelde medailles zijn alle takken van sport vertegenwoordigd. v.l.n.r. goud, zilver en brons.

Comm. P. Boerschool naar buiten

Oranjestad. — De leerlingen van de Commandeur Pieter Boerschool te San Nicolaas hadden geruime tijd lang gespaard om een picnic mogelijk te maken in schoolverband. Die gelegenheid is dan eindelijk gekomen. Dank zij de medewerking, die men allerwege ontving, zullen alle leerlingen Vrijdag 1 Juli de grote schoolpicnic hebben op de terreinen van de Palm Beach Club, de plantage van de heer (Capt.) Beaujon en de heer H. P. Oduber, welke welwillend ter beschikking werden gesteld.

Verder gaf ook de Lago medewerking. 40 particuliere auto's werden ter beschikking gesteld en tevens rijdt een grote schoolbus mede. De Habibe Iceplant, de Central Bakery, de Aruba Bottling Co. en de heer Piet Berkley stelden ijs, sandwiches en krentebollen, limonade en ijscream voor deze picnic ter beschikking, een geste, welke door allen op hoge prijs werd gesteld. De politie, een grote kindervriend, zal voor begeleiding zorgen te Oranjestad en San Nicolaas. Het vertrek te San Nicolaas zal om 8 uur plaats vinden en de thuisreis vanaf de Palm Beach Club wordt aangevangen om 14.30 uur. Wij wensen de deelnemers van harte een prettige dag.

Inzameliing

Oranjestad. — Zaterdag begint in de Lago Colony een inzamelingsactie ten behoeve van de slachtoffers van de brand op St Lucia.

Historische Arubaanse prenten in Boekerij

Oranjestad. — In de gang van het nieuwe gebouw der Openbare Leeszaal en Boekerij, Wilhelminastraat 6 troffen wij twee oude historische prenten aan, die een indruk geven van het Aruba van 1907. De bibliothecaris, dr. Hartog, vertelde ons, dat deze twee prenten, vermoedelijk de enige zijn welke nog bestaan. Zij behoren tot een bundel, die omstreeks 1910 werd uitgegeven, doch die vanwege het onhandige formaat der prenten nimmer compleet gevonden wordt.

... dr. Hartog gelukt een aantal platen die op Aruba en op Bonaire en Saba betrekking hebben, op de kop te tikken. Die van Aruba hangen, zoals wij zeiden, in de gang naar de Leeszaal.

De ene geeft een beeld van de koenoekoe in 1907. Gezaghebber Zeppenfeldt, die van 1901 tot 1909 Aruba bestuurde, staat op de voorgrond en houdt persoonlijk toezicht op een groep arbeiders, die bij de Canashitoe bezig is. Grappig is het zwarte lustre jasje, dat gezaghebber Zeppenfeldt draagt, een typisch kledingstuk uit die tijd; ouderen onder onze lezers herinneren zich hun grootvaders in deze jasjes nog wel!

De andere plaat is historisch van groot belang. Zij geeft Oranjestad weer. Vooraan het gebouw van de Openbare Leeszaal en Boekerij, waarin toen de openbare school was gehuisvest. Het gebouw telde toen nog maar drie lokalen. Dwars door de muur ziet men nog de resten van de oude weg (van vóór 1888) naar de vuurtoren. Dan de gezaghebberswoning, die velen zich nog als de „marinierskazerne" herinneren. Het geboortehuis van de heer Zepp Lampe, de toren van het oude protestantse kerkje. De oude pasanggrahan, welke werd afgebroken toen de nieuwe protestantse kerk kwam.

Wij spreken de hoop uit, dat de bibliotheek op deze wijze een centrum mag worden van oude historische dingen, welke op ons eiland betrekking hebben.

Niet Schwengle, maar Booi

Oranjestad. — Men deelde ons mede, dat de heer Schwengle van Onderwijszaken definitief heeft afgezien om het aanbod van het B.C. om een opleiding te volgen voor de akte Gemeente Administratie in Nederland, te aanvaarden.

In zijn plaats gaat nu de heer A. J. Booi van de afdeling Registratuur en Archief van het Bestuurskantoor, die wij leerden kennen en waarderen i.v.m. het werk van het Prinses Wilhelmina Monument. De heer Booi wordt te werk gesteld te Bergen op Zoom en zal daar de cursus volgen van een R.K. instelling voor Gemeente-administratie. De heer Booi heeft het voorstel van het B.C. met beide handen aangegrepen.

Limonade voor scholieren

Oranjestad. — Het was een sympathieke geste van de Aruba Bottling Co., de Tropical Bottling Co., en Viana Bottling Co. om ieder een dozijn kisten limonade gratis ter beschikking te stellen van de leerlingen van de hoogste klassen van de Mulo-scholen, welke hedenmorgen de voorstelling van „Tartuffe" in het, eveneens gratis ter beschikking gestelde, De Veer Theater bijwoonden.

ASU-tenniswedstrijden

Oranjestad. — Het schema van de tenniswedstrijden in de ASU-week ziet er als volgt uit: Zaterdag 2 Juli om 15.30 op de Caribebaan:

Gemengd dubbel mevr. R. Frendèl Dr A. (Esso) van Schouwen vs mevr. I HammelersiK. (Esso) Leonard

Heren enkel W (Esso) v.d. Heuvel H (Esso) Burks A.;

Heren dubbel S. Malmberg D. (L. Heights) Marquez vs L. Harms H. (Caribe) Kuiperi A.

Vrijdag 8 Juli om 19 uur op de Caribebaan:

Gemengd dubbel Mevr. v.d. Bijl F. (Caribe) Ponson vs Mevr. Peeren P. (POVA) v. Reijn B.

... enkel A. (RCA) Brokke vs A. (L. Heights) Taim Foek B.

Heren dubbel R. Smith L (Esso) Uchtman vs ... Corrington E. (Esso) Evers B.

Zaterdag 9 Juli om 15.30 op de Caribebaan:

Gemengd dubbel Winnaar A vs B.
Heren enkel Winnaar A vs B.
Heren dubbel Winnaar A vs B.

Sjiraz.- In het gebied van Sjiraz, 50 km ten Zuiden van Teheran, is de staat van beleg afgekodig na een treffen tussen Mohammedanen en leden van de Bahai-secte, waarbij vijftig personen werden gewond.

Een speciaal verzoek

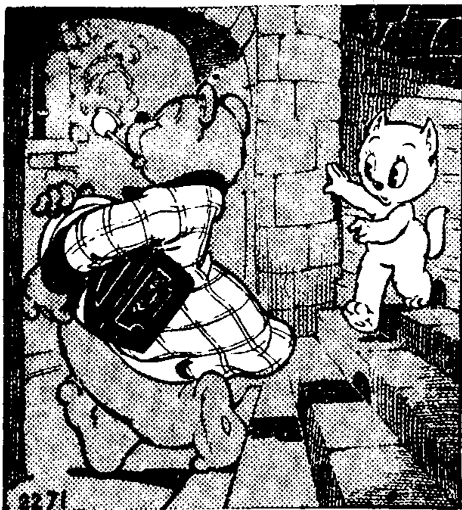
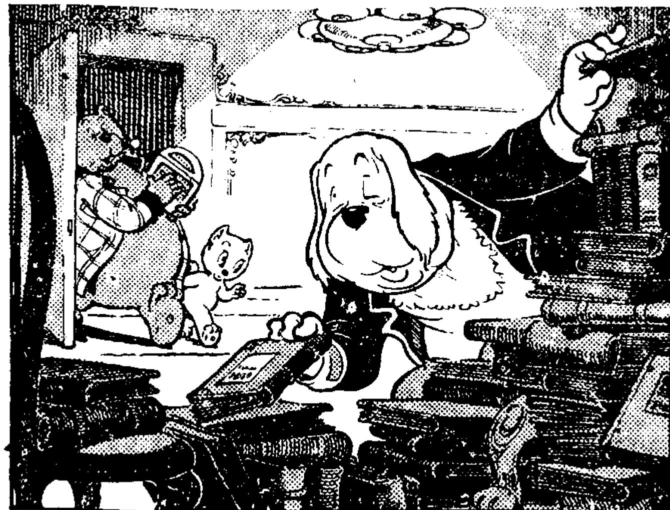
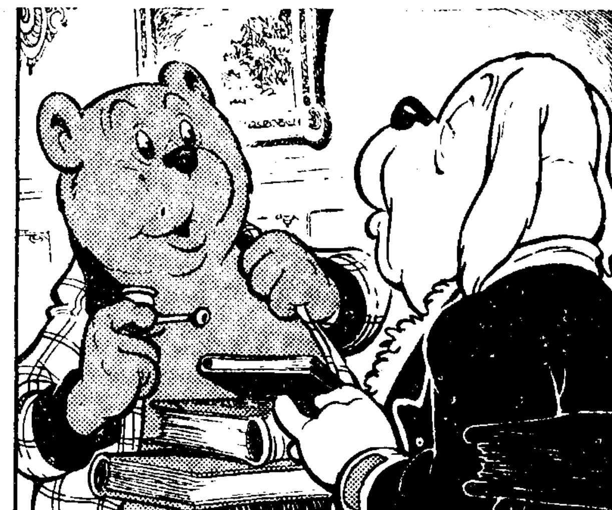
Oranjestad. — Voor speciale functies zijn er aan bepaalde personen z.g. stadion-kaarten verstrekt, waardoor het hen mogelijk is te allen tijde het Stadion zonder entreegeld binnen te komen. Deze kaarten zijn natuurlijk ook geldig gedurende de ASU-week. Het zou echter een sportieve geste zijn, indien de houders van de Stadion-kaarten van hun privilege in de ASU-week geen gebruik maakten en hun entreekaarten betaalden, waardoor de financiële resultaten, dank zij deze sportieve houding en royale geste nog groter zullen zijn.

Uitvoering Arubaans Symphonie Orkest

Oranjestad. — Onder auspiciën van de Arubaanse Kunstkring zal Vrijdag 22 Juli a.s. een concert van het Arubaans Symphonie Orkest worden gegeven in Soc. Bolivariana. Het concert vangt aan om 20.15 uur.

Het gemeentebestuur van Madrid heeft een bedrag van honderdduizend peseta's bestemd voor het monument, dat daar ter nagedachtenis van de grote schrijver, Jacinto Benavente, zal worden opgericht.

Tom Poes en de WAARZEGGER

2271 — Heer Bommel staarde enige tijd naar de waarzegger op de pijpekop en nam toen een besluit.

„Goed", sprak hij, „je mag in mijn pijp wonen. Ik houd ook van de waarheid en het lijkt me aardig om van alles het fijne te weten".

„Dat kan wel eens tegen vallen!" zei het ventje. „Maar goed, ik kruip naar binnen, waar het vuur is. Want ik houd van warmte. Als u me nodig hebt moet u maar in uw pijp blazen".

Heer Ollie nam het kistje met de vreemde tabak onder de arm en schreed fier de trappen af. „Een heel bijzonder soort herenbaai, dat moet je toegeven, Tom Poes", zei hij tevreden. „Echt iets voor een Bommel. Het moet heerlijk zijn om van alle dingen de waarheid te weten. „Ollie, jongen, zei mijn goede vader altijd, de waarheid is iets heel moois in het leven. De waarheid is het hoogste goed. Nu, daar houd k mij aan".

„Hm, ik weet het niet", zei Tom Poes. „Ik ben bang, dat de waarheid tegenwoordig een gevaarlijk iets is. Er is niemand meer, die het zonder leugens stellen kan. Maar we zullen zien."

Zo pratende waren ze beneden aangekomen en ze gingen heer Ollie's studeerkamer binnen.

Daar was op dit late uur de trouwe bediende Joost doende met het zoeken naar het Handboek voor canasta-spelers — zoals zijn meester hem opgedragen had.

„Tjonge!" riep heer Ollie uit. „Ben je nu nog bezig, Joost? Ik dacht, dat je al lang naar bed gegaan was".

„Ik heb het boek nog niet gevonden, met uw Welnemen", zei de brave knecht.

„En u wilde het morgen hebben. Zodoende heb ik maar doorgewerkt, als u mij toestaat".

„Brave Joost", zei heer Bommel vertederd.

Vertrouwen in Salk - vaccin verloren

Boise.- De directeur van de dienst volksgezondheid in de Amerikaanse staat Idaho heeft gezegd, dat alle vertrouwen in de vaccin Salk verloren heeft. Hij voegde eraan toe, dat hij er niet aan dendt de inenting van kinderen tegen kinderverlamming in de hervatten.

Wervelwind teistert stadje

Ascottsbluff.- Het stadje Ascottsbluff in de Amerikaanse staat Nebraska is door een wervelstorm getroffen. Er zouden 75 gewonden en één dode zijn. Een deel van het stadje werd verwoest.

Amerika wil Tito ontvangen

Washington. — Minister John Foster Dulles heeft medegedeeld, dat de Verenigde Staten sympathiek staan tegenover de wens van maarschalk Tito om een bezoek aan de Verenigde Staten te brengen.

DE GROTE MAN

en zijn beschermers

Argentijnse minister van binnenlandse zaken dient zijn ontslag in

Montevideo. — De Argentijnse minister van binnenlandse zaken, Borlenghi, die beschouwd wordt als een van de leidende figuren in de strijd tegen de R.K. Kerk, heeft bij president Perón zijn ontslag ingediend — aldus berichten, die door gewoonlijk betrouwbare kanalen Montevideo hebben bereikt. Volgens zegslieden gaf hij „gezondheidsredenen" op om zijn ontslagaanvrage te motiveren. Later is medegedeeld, dat hij zo spoedig mogelijk naar Europa zal afreizen.

De vice-secretaris-generaal van het algemeen vakverbond in Argentinië, Hugo di Pietro, is benoemd tot opvolger van de afgetreden secretaris-generaal Eduardo Vulevich.

De Argentijnse R.K. scholen, die in Maart het recht ontzegd was examens af te nemen, kregen dit recht gisteren weer terug.

Argentijnse kathedraal overgedragen

Buenos Aires - "La Nación" meldt, dat de kathedraal van Buenos Aires, die sinds de gebeurtenissen op 12 dezer ingevolge een gerechtelijk besluit onder politiebewaking stond, weer aan de kerkelijke autoriteiten is overgedragen.

Kunstminnend Arubaans publiek geniet van Moliere's „Tartuffe"

Woorden van lof voor regisseur, spelers en „hulptroepen"

Oranjestad. — In de dagen van Moliere was het de gewoonte de toneelstukken in dichtvorm te schrijven en als men „Tartuffe" bijwoont, moet men daar even aan wennen. De regisseur Henk van Ulsen heeft niets nagelaten alles aan te wenden een 17e eeuwse sfeer te scheppen. De muziek van Rameau, welke in die dagen in zwang was, de 3 langzame, gevolgd door de 3 snelle tikken van een stok op de vloer bij wijze van aankondiging, de costuums, kapsels, grime en inrichting van het toneel bracht het publiek dan ook terug in de tijd van koning Lodewijk XIV.

Al in het eerste bedrijf in de eerste scène brengt de schijn-vroomheid van „Tartuffe", de bedrieger, onenigheid in het gezin van Organ. Door zijn moeder, mevr. Pernelle, wordt hij geprezen om het feit, dat hij zulk een vroom persoon in huis heeft gehaald en de andere leden van het gezin wordt de les gelezen, die de bedrieger van huichelarij beschuldigen. Elmire, Orgons tweede vrouw, wordt ijdelheid verweten. Elmire haar zoon Damis en dochter Marianne worden als kortzichtigen bestempeld en Cléante, zwager van Orgon, de zakelijke en rustige figuur, die de opvattingen van de schrijver zelf vertegenwoordigt, moet eveneens de verwijten van grootmoeder slikken. Dorine, het kamermeisje, l'enfant terrible, vergist zich nooit precies te zeggen waar het op staat. Mevr. Pernelle (Willy Kemmink) en haar bediende Flipote (Jenny Vocks) verdwijnen van het toneel om eerst kort voor de ontknoping in het 5e bedrijf weer te voorschijn te komen.

Elmire (Edmé Brouerius van Nidek) toont de rijke vrouw uit die tijd en met Damis (Theo Maessen) en Marianne (Muys Merx) zijn zij de slachtoffers van de bedrieger. Dorine (Ada Magnus) als kamermeisje, doch een goed lid van het gezin schroomt niet openlijk de draak te steken met de overdreven genegenheid van mevr. Pernelle en Orgon voor „Tartuffe".

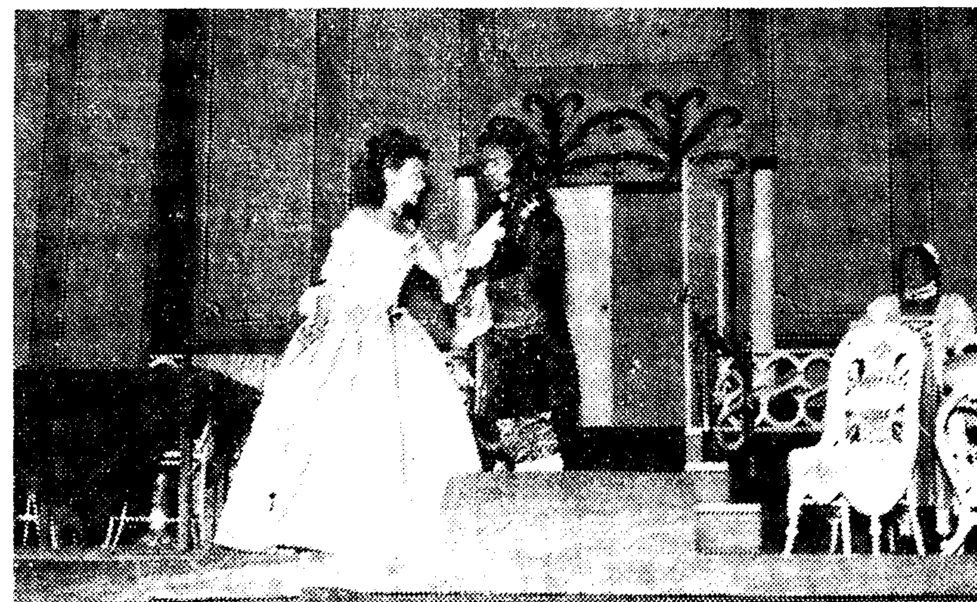
Orgon, na enige dagen van afwezigheid, vraagt met grote bezorgdheid naar de vrome „Tartuffe" en bekommert zich in het geheel niet om zijn vrouw en kinderen. Van het voorgenomen huwelijk van zijn dochter Marianne met Valerius (Henk van Ulsen, trekt hij zich, ondanks de vermaningen van zijn zwager Cléante (Chris Westrate) niets aan, omdat hij in feite een huwelijk van Marianne met „Tartuffe" (Wi Merx) wil forceren.

Eerst in het derde bedrijf komt de zalvende „Tartuffe" op het toneel. Scènes tussen hem en Damis doen Orgon besluiten zijn zoon het huis te ontzeggen en onterft hem. In de plaats daarvan schenkt hij al zijn bezittingen aan de huichelaar. Pogingen van Cléante om „Tartuffe" te bewegen zijn spel op te geven, lopen op niets uit. Orgon is ziende blind en om daaraan een einde te maken besluit Elmire haar man getuige te doen zijn van „Tartuffe's" optreden tegenover haar. Orgon kruipt onder de tafel en de schurk wordt ontmaskerd. Eenmaal het masker af, ontpopt „Tartuffe" zich in zijn ware gedaante. Het huis is thans zijn eigendom en familie kan vertrekken.

In het laatste bedrijf kan men zien, hoe Orgon spijt heeft van zijn schenking en het feit, dat hij „Tartufte" een casette in bewaring heeft gegeven, waarin zich documenten bevinden over een verbannen vriend, die staatsgevaarlijk is, doen hem met angst vervullen. Hier komt mevr. Pernell opnieuw ten tonele en zij gelooft nog steeds in de eerlijkheid van de bedrieger. Als de deurwaarder Loyal (Mattheus Welage) de familie aanzegt het huis, dat thans het eigendom is van „Tartuffe", dan eerst vallen ook haar de schellen van de ogen. Valerius komt te elfder ure zijn hulp aanbieden, doch het is reeds te laat, want „Tartuffe" verschijnt met een gerechtsdienaar (Dirk van Dien). Het spel neemt echter een verrassende wending, als niet Orgon, maar „Tartufe" wordt gearresteerd en weggevoerd. De koning had zich niet laten vangen door de bedriegerijen van de oplichter en was van de goede bedoelingen van Orgon overtuigd. Met het vooruitzicht op het huwelijk tussen Marianne en Valerius, valt ten slotte het doek.

Moliere's triomf begint na zijn terugkeer in Parijs met de vertoning van „Les précieuses ridicules". Andere beroemde stukken van dezelfde schrijver — Molière is een schuilnaam, Poquelin is zijn eigenlijke naam — zijn „Le medicin malgré lui" en „l'Avare", welke vertaald zijn in het Papiament, respectievelijk onder de naam „Ami Dokter Lubida" en „Shon Pichiri". Ook „l'Ecole des Femmes" is een beroemd stuk van dezelfde schrijver.

Een bijzonder woord van lof komt bij de opvoering van „Tartuffe" toe aan de heer Henk Kemmink voor de bijzonder fraaie decors, welke hij gemaakt en geschilderd heeft; de heer Wiggers voor de uitstekende grime en pruikverzorging. De pruiken waren afkomstig van de firma Michels te Amsterdam. De herencostuums waren afkomstig van de firma Serne te Amsterdam, de toneelaankleding van Variedades te Oranjestad en de tapijten van Neme Import Export. Alles bij elkaar is het een ware tentoonstelling geworden.

Valerius (Henk van Ulsen) en Marianne (Muys Merx) in een liefdesscene. Op de achtergrond Dorine (Ada Magnus).

Om „Tartuffe (Will Merx) te ontmaskeren moest Orgon (Henk Visser) onder de tafel, terwijl hij de laatste instructies van Elmire (Edmé Brouerius van Nidek) ontvangt.

De bedrieger „Tartuffe" links en Orgon rechts in een kostelijke huilscene.

De spelers?

Wij wagen ons liever niet aan critiek. Eenieder heeft zijn of haar uiterste best gedaan en dat reeds is onze erkentelijkheid waard. De vrije tijd, welke geofferd werd om enkele honderden mensen een avond van kunstgenot te bezorgen, is onze dank reeds ten volle waard.

Na afloop nam de voorzitter van het C.C.A., de heer Jan H. Beaujon, het woord en herinnerde aan „Onze Stad" van enkele dagen geleden. Aruba heeft dus geen reden tot klagen. Zijn dank ging uit naar de Sticusa, die het mogelijk had gemaakt een bekwame regisseur naar de West te sturen. De dames werden bloemen aangeboden namens het C.C.A. en Lien Wurtz bood namens de Amateur Toneelgroep bloemen aan.

Chris Westrate liet het er niet bij zitten en herinnerde aan de vele repetities en de vele moeilijkheden, welke nu achter de rug waren. Hij dankte Henk van Ulsen voor alles wat hij gedaan had, mede namens de medespelenden en bood hem, met de laatste woorden van het toneelstuk: „Er rest mij nog een lieve plicht, ik lees het op Uw aller gezicht, Henk van Ulsen een langspeelplaat aan van l'Ecole des femmes".

Lufthansa volledig lid Critics gehuwd

London.- De nieuwe Duitse luchtvaartmaatschappij Deutse Lufthansa is als volledig lid van de internationale luchttransportvereniging toegelaten, zo is te London bekendgemaakt. De I.A.T.A telt un 73 leden-landen over de gehele wereld.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Voor de kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto avond
21.45 Londense Studio Concerten
22.15 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at five
17.30 Met Duitse Muzikanten
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
18.45 Nanzi verhaal
19.00 Chez Gomez
19.10 Praatje door Pater Willers
19.30 „Un amor frente al destino"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.00 Een programma van Foto Luxor
20.30 „Frente al pecado de ayer"
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Estrellas del Caribe,
21.30 Hermanas Heyer
22.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM
17.30 Cocktail Musical
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños Feliz.
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Kookpraatje
20.45 Quiz Programma
21.15 Peticiones
22.00 Sluiting

VOZ DI ARUBA
18.35 Nieuws
18.45 Verzoekplaten
19.20 Nieuws
19.30 Hoorspel.
19.45 Kleine werken van grote meesters
20.00 Nieuws
20.15 Speciaal programma
20.30 De ster van de week
20.45 Populaire Amerikaanse muziek
21.15 Nieuws
21.30 Hora Azul
22.00 Latijns-Amerikaanse muziek
22.30 Sluiting

AVROS:
17.00 Linda's eerste Liefde.
17.15 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Klassiek muziek
20.55 Nieuws en Sluiting.

P. C. J.
18.40 Uit de platencollectie van de Prins.
19.00 Nieuws
19.20 Oude bekenden",
19.31 Een zet voor de Ned. Ant.
19.37 Reportage.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2037
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel. 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 2 Juli 12.00 E. C. de Haseth tel. 23179 (stad) Kl St. Michiel 2,

Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel. 4325

C.S.M.

Rederij:
J. Hemmes tel. 2701

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 18.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 13.00 — 18.00 en van 08.00 — 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054

Dokafdeling
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

Amerika verzoekt om Russisch visum voor katholiek priester

Moskou. — De regering van de Verenigde Staten heeft die van de Sovjet-Unie om een visum verzocht voor een Amerikaans Rooms Katholiek priester en bood aan een Russische priester dezelfde faciliteiten te verlenen om in Amerika religieuze activiteit te ontplooien — aldus is door de Amerikaanse ambassade te Moskou bekend gemaakt. Een en ander was vastgesteld in een nota, welke gisteren aan het Russische departement van buitenlandse zaken werd aangeboden.

De Amerikaanse priester zou de opvolger dienen te zijn van pater George Bissonette, die in Maart jl. Moskou moest verlaten, omdat verlenging van het visum van aartsbisschop Boris van de Russische Kerk door de regering van de Verenigde Staten was geweigerd.

dr. Schouten legt voorzitterschap A.R. neer

Utrecht. — In de dezer dagen in Utrecht gehouden deputaten-vergadering van de anti-revolutionnaire partij maakte de voorzitter van de partij, dr J. Schouten, zijn aftreden bekend. Hij deelde mede dat, zolang het nieuwe statuut van de A.R. partij nog niet in werking treedt, hij zal worden opgevolgd door mr A.B. Roosjen, de tweede voorzitter van de A.R., terwijl mr J. Smallenbroek de nieuwe tweede voorzitter zal worden.

Over zes maanden, wanneer het nieuwe statuut van de A.R. partij in werking treedt, zullen een nieuwe voorzitter en een nieuwe vice-voorzitter worden gekozen.

ERIC DE NOORMAN: Het spoor van het zwaard

63-28 Met grote sporngen rent Wolf vrolijk blaffend om de schildknaap heen. Hebben diens slobberende kleren zijn aandacht getrokken of wantrouwt hij wellicht de zonderlinge gestalte met de grote lap voor het gezicht? De knaap kijkt even hulpeloos om zich heen alsof hij een uitweg zoekt. Een ogenblik lijkt het erop dat hij iets wil roepen, maar plotseling begint hij te rennen in de richting van de stallen. „Hohohoho", spot Halfra. „Daar gaat die dove krijger van U, kleine! Het moet wel een dapper mens zijn, hohohoho!"

Voor een keer heeft Yark geen antwoord klaar. Hij werpt de edelman een woedende blik toe en rent dan zo hard zijn korte benen hem dragen kunnen achter de hond en zijn dienaar aan. Van alle kanten stromen de wapenknechten en bedienden toe om van dit zonderlinge schouwspel vooral niets te missen. De schildknaap verdwijnt schielijk tussen de bijgebouwen. De hond is vlak bij hem en daarachter stuift Yark proestend en blazend, terwijl Winonah en de andere angstig volgen.

Wanneer de Stijfhoofdige de hoek omdraait, ziet hij zijn schildknaap tegen de muur staan, terwijl de hond juist tegen hem wil opspringen. Met een ruk stort Yark zich naar voren, grijpt Wolf in de nek en tracht hem terug te trekken.

„Uil-kuiken", buldert hij tegen zijn dienaar. „Ik had U toch gezegd in de stallen......" Verder komt hij niet, want met een grauw heeft Wolf zich omgewend en stort zich nu op zijn belager. Diep uit zijn keel komt een machtig gegrom en als een stalen klem slaan de kaken opeen, vlak naast Yark's keel.

„Hulp!" schreeuwt de Stijfhoofdige, terwijl hij wanhopig poogt de razende hond van zich af te houden.

Dat ziet Eric in een oogopslag, wanneer hij buiten adem de hoek van de stal omkomt.

Hij heeft het blaffen van Wolf en de opgewonden kreet van de andere krijgers gehoord en is, Thorkell aan zijn lot overlatende, onmiddellijk naar de burcht teruggerend.

De Noorman wil Wolf tot de orde roepen, doch voor er een geluid over zijn lippen komt, klinkt een heldere jongensstem bevelend: „Af Wolf! Kom hier!"

Onmiddellijk laat de hond los en de Stijfhoofdige kruipt zuchtend overeind. Maar niemand let op hem. Er is een diepe stilte gevallen en iedereen kijkt verbaasd naar de schildknaap, die zich afgewend heeft en nu tracht zo onopvallend mogelijk weg te sluipen, terwijl Wilf hem kwispelstaartend volgt.

Doch dan verbreekt Eric de stilte. Met een stem, die trilt van ingehouden woede, roept hij:" Komt gij maar hier, Erwin!"